

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A szakszervezet nevelő munkájáról tanácskozott a központi vezetőség

A Postások Szakszervezete központi vezetősége 1964. május 21-én tartotta ülését, amelyen megjelent Beckl Sándor elvtárs, a SZOT titkára is.

A nemrégiben elhunyt Pápai László elvtárs helyébe elnöknek Básta Rezső elvtársat választották meg.

Ezután Bíró-Bódis József titkár beszámolt a szakszervezet nevelőmunkájáról és az azzal kapcsolatos további feladatokról.

A központi vezetőségi ülés vitájában felszólaltak: dr. Zsuffa Sándor mb. főtitkár, dr. Káldor János (Központi Művelődési Ház), Szabó Géza (Sárospatak), Horváth Kálmán (Miskolc), Csáki László (Budapest), Benkő Tibor (Győr-Sopron megye), Szabó Pál (Pest megye), Mészáros József (szervezési és káderosztály), Bayer Zoltán (központi számvizsgáló bizottság).

A központi vezetőség, az elnökség beszámolóját és az abban foglalt irányelveket, valamint a főkönyvelőség vezetőjének jelentését a vita után jóváhagyólag tudomásul vette.

Az alábbiakban kivonatolva közöljük az elnökség beszámolóját:

A központi vezetőség feladata, hogy a SZOT elmúlt évi teljes ülésének útmutatása alapján megvitassa

szakszervezetünk nevelőmunkájának jelenlegi helyzetét, különleges tekintettel a szakmai sajátosságokból adódó feladatokra.

Politizáljunk a mezgelem minden területén

Feladatunk, hogy azokat a formákat, amelyeket nevelőmunkánk során eddig alkalmaztunk, lényegében jobban hasznosítsuk. Számolnunk kell a sajátos helyzetünkből adódó nehézségekkel is.

A nevelőmunka tartalmát, célját a SZOT-plénum határozatának megfelelően röviden így fogalmazzuk meg: Az emberek ismerjék meg, fogadják el, és valósítsák meg céljaikat. Ehhez nyújtunk segítséget azzal, hogy egyre inkább uralkodóvá váljék a szocialista világnézet és gondolkodás, a szocialista erkölcs, és életforma, s hatásuk az emberek tetteiben nyilvánuljon meg.

A szakszervezeti nevelőmunka elsősorban azt jelenti, hogy a mindennapi életben felvetődő politikai, gazdasági és szakmai intézkedéseket megértessük a dolgozókkal, és felmerülő problémákra válaszoljunk. A szakszervezeti munka minden területén — a munkaverseny-szervezéstől az üdülési beutalók elhelyezéséig — úgy politizáljunk, hogy ezáltal a szakszervezet befolyása állandóan erősödjék. Ez végső fokon pártunk politikáját és rendszerünket erősíti.

Elnökségünk úgy véli, hogy a nevelés szempontjából szakszervezetünk munkájában is legfontosabb a szocialista munkára, munkaerőkre való nevelés, annak érdekében, hogy mindenki még jobban végezze napi feladatait, mert társadalmi méretekben ez képezi mindenekelőtt alapját a további előrehaladásnak.

A posta előtt álló feladatok a központi vezetőség előző ülésének anyagából ismertek. Tudjuk azt, hogy a megnövekedett és részben új feladatokat csak új módon oldhatjuk meg.

A műszaki fejlesztésben, a munka- és üzemszervezésben már nem lehet a régi módon megoldani a feladatokat. Az

Számtalan példával igazolhatjuk, hogy a felszabadulás óta, de különösen az utóbbi években hogyan változott, fejlődött az emberek között a postás dolgozók szemlélete. Tudatuk fejlődését, változását bizonyítja a megnövekedett társadalmi tevékenység is. Azon túl, hogy társadalmi szerveinkben tevékenykednek, sokan vállalnak feladatokat és tisztséget a nem postai társadalmi szervezetekben. Sokan kerültek közülük felsőbb beosztásba, más állami és társadalmi szervekbe vezető helyekre. Mindezek alapját természetesen a politikai, társadalmi és gazdasági életben bekövetkezett változások képezik, de hozzájárul ehhez szakszervezetünk tudatos nevelőtevékenysége is, amelyet igyekeztünk a mozgalom egészében érvényre juttatni.

új technika, az élenjáró módszerek széles körű alkalmazása mellett, a munka magasabb szintű szervezésével, a vezetők felelősségének nagyobb fokú érvényesítésével, és az ehhez kapcsolódó állandó nevelőmunkával érhető csak el, hogy minden dolgozó egyénileg is magává tegye a feladatokat pontos teljesítését.

A munkára való nevelés egyik leghatékonyabb eszköze volt és marad, a szakszervezet által szervezett és irányított szocialista munkaverseny.

Tartalékaink egyik legjelentősebbje az a hatalmas lehetőség, amely a szocialista öntudatból fakad, és az egyszerű dolgozók ezrei számára lehetővé teszi, hogy tudatosan bekapcsolódjanak a posta feladatainak végrehajtásába és a maguk mindennapi munkájával segítsék elő a szocializmus teljes felépítését. A munkaverseny-mozgalom fagyatékosságaival együtt is a dolgozók nevelésének egyik fő eszköze volt és marad. Az ellenforradalom leverését követően megszabadultunk az egészségtelen torzításoktól, s figyelembe véve a munkaverseny új és magasabb formáit, növekedtek lehetőségeink a nevelőmunkában. Erőteljesebben hasznosíthatjuk a legalapvetőbb, leghatékonyabb módszereket.

A szocialista brigádmozgalom fejlődése a legelőbb bizonyítja annak, hogyan mozgósítja a munka az embert a társadalmi feladatokra és fordítva, hogyan emeli az ember a munkát a társadalomformálás színvonalára. Eppen ezért ezt a mozgalmat sokkal jobban kell a célok szolgálataiba állítani. Még mindig tapasztalható a meg nem értés, a szocialista brigádmozgalom segítése terén. Még sokat kell tennünk annak érdekében, hogy a szakmai és szakszer-

vezeti vezetők jobban megértessék a munkaversenyben rejlő egybeformáló erőt és annak megfelelően foglalkozzanak a szocialista brigádokat, üzemeke kialakító mozgalommal.

Az anyagi ösztönzésnek a szocializmus építésében fontos szerepe van. Mindannyian érezzük, hogy ez az elv teljes egészében helyes. Ennek ellenére a postán a bérezésben, a negyedévi jutalmazásnál szinte szokássá vált az egyenlősi. Pedig a munkára nevelésnek egyik hathatós eszköze a végzett munka szerinti elosztás.

Az egyenlősi nem teszi lehetővé, hogy a jobb és több munkát végzők kellő megbecsülésben részesüljenek, ezért káros hatású a dolgozókra.

A népgazdasági, a postai és helyi érdekek összehangjának szükségességét nem elég csak elvileg elismerni, de mindennapi érvényesíteni is kell. Egy-egy intézkedés csak ak-

kor értékes és hasznos a postának, a postás dolgozóknak, ha az népgazdasági szinten is ugyanaz. Ennek megértése és alkalmazása terén némi javulást értünk el, de sokszor kell még érvelnünk, vitatkoznunk az elv érvényrejutásáért.

A munkaerőgazdálkodásban is helytelenül értelmezik az egyéni és társadalmi érdekeket. Az a törekvés, hogy egyes vezetők a feladatokat nagyobb létszámmal kívánják megoldani, bizonyítja, hogy nem értik meg, ez sem a társadalom, sem a posta, sem a postás dolgozók egyéni érdekét nem szolgálja. A nőkkel szemben megnyilvánuló idegenkedés a felvételek, kitüntetések és előléptetések alkalmazásával is a helytelen szemlélet következménye. Népgazdasági érdek, hogy férfi munkaerőt más területről ne vonjunk el. A nők alkalmazásával ezenkívül egyes családok életszínvonalának emelését is elősegítjük.

Nem pöllengésre — a közösség segít erejére van szükség

A törvényesség kétoldali érvényesítése szintén egyéni és társadalmi érdek. A szakszervezetnek egyformán kell a jogok érvényesítéséért és a kötelességek teljesítéséért szikraszállnia. A postás dolgozók csaknem 50 ezres tábora nagy többségében pontos, fegyelmezett, becsületes munkát nyújt. Az utóbbi két évben viszont növekedett a száma azoknak, akik fegyelmezetlenségükkel saját maguknak, dolgozó társaiknak, a népgazdaságnak okoztak kárt. Nevelőmunkánk

a helyes és szükséges ellenőrzés, az időben történő megfelelő beavatkozás, tehát a megelőzés érdekében végzett munka hiányában, nem kielégítő.

A munkafegyelem megszilárdításának lehetőségeivel sem a szakmai, sem a szakszervezeti vezetők nem élnek megfelelően. Társadalmi bíróságaink az elmúlt évben mindössze 16 ügyet foglalkoztak. Ezért a szakszervezet és a szakszervezeti szerveink egyformán felelősek. Ebben a vonatkozásban tovább kell javítani a munkát, de a fegyelmi szabályzat is bizonyos módosításra szorul. Elsősorban rajtunk múlik, hogyan tudjuk a nevelés lehetőségeit hasznosítani.

Az egyeztető bizottságok munkája is sokkal értékesebb lenne, ha nemcsak a felső- és középszerveink szintjén lenne szakszervezeti jellegű. Vegyük észre a törvénytelen séget, a dolgozókat ért sérelmeket, mutassunk rá a jogorvoslat lehetőségeire.

Fontos az is, hogy nevelőmunkánkkal változtassunk a jelenlegi kedvezőtlen baleseti helyzeten. Az okok szemléltetése hiányosságokra vezethető vissza. Milyenekre?

Maradiság — felszínezés — balesetek növekedése. „A munkavédelmi szabályok betartása a teljesítmény rovására megy...” „A védőeszközök viselése kényelmetlen, terhes...”

A munkavédelmi szabályok elhanyagolásából arra lehet következtet-

etni, hogy vannak különbségek és külön munkavédelmi előírások.

Sokan nem látják, hogy a munkavédelmi intézkedések az egyén és a közösség érdekében fejezik ki, azok nem a dolgozók ellen, hanem értük vannak.

A szakszervezeti mozgalom egyre több feladatot vesz át az állami szervektől. Pontos, hogy az egyre több választott és a munkában más címen bevont társadalmi aktivistával megerősödve végezzék szakszervezeti szerveink a rájuk bízott feladatokat.

Az üzemi demokráciának, a dolgozók vezetésében való részvételének egyik legkonkrétabb megnyilvánulási formája a termelési tanácskozás. Ma már e téren különösebb nehézségeink nincsenek. Csak ritkán fordul elő, hogy egy-egy ilyen tanácskozás elmarad. Inkább az a hiba, hogy nem használjuk fel eléggé ezt a fórumot a tudatformálás, a társadalmi tevékenység jobb kibontakozására. Ebben a legfőbb szerepe a beszámolóknak van. Tartalma, színvonala, befolyásolja a dolgozók aktivitását. A szakszervezeti bizottságok feladata küzdeni az ellen, hogy egyes szakszervezetek — a dolgozókak lebecsülve — nem készülnék fel megfelelően beszámolóikkal. Rendkívül lényeges a javaslatok sorsának kezelése is. A tanácskozásokon felvetett problémák sokrétűek. Eppen ezért elintézésük, megvalósításuk körültekintő gondos munkát igényel.

A szakszervezeti demokrácia alapfeltétele, hogy minden választott szakszervezeti szerv eleget tegyen beszámolási kötelezettségének.

Ez szükséges, mert a munka értékelésében és vezetésében így részt vesz az egész tagság, közösen döntenek az őket közvetlenül érintő kérdésekben. A múlt évben a taggyűléseknek mintegy 90 százalékát tartották meg. Azokon a dolgozók mintegy 51,6 százaléka vett részt. Ez kedvezőt-

Köszöntjük szakszervezetünk új elnökét

Mint ismeretes szakszervezetünk elnöke Pápai László elvtárs ez év januárjában váratlanul elhunyt. Szükségessé vált tehát, hogy a központi vezetőség helyébe új elnököt válasszon.

A központi vezetőség legutóbbi ülésén az alapszabály előírásainak megfelelően szakszervezetünk elnökévé Básta Rezső elvtársat választotta meg.

Básta Rezső elvtárs 1902-ben született, postaműszerész volt. Jelenleg a Posta Központi Műszaki Hivatalának igazgatója.

A szakszervezeti mozgalomban 1945. óta vesz részt. 1946-tól 1953-ig szakszervezetünk főtitkára, majd 1953-tól 1957-ig a Postavezérgazgatóság munkaügyi osztályának vezetője volt.

Básta elvtárs egyike azoknak a postás dolgozóknak, akik a felszabadulás óta állandóan részt vettek a postás szakszervezet munkájában.

len képet mutat a szakszervezeti életünkről. Az alapszervek jelentékeny része nem fordít kellő gondot a taggyűlések színvonalának emelésére. A beszámolók nem tartalmazzák a végzett munkát, nem nyújtanak kellő alapot ahhoz, hogy a tagság jobban megismerje az alapszervek tevékenységét és a szakszervezeti mozgalom rendeltetését. Az élet pedig megköveteli, hogy a legfontosabb kérdésekben a tagság döntsön, mivel a szakszervezeti taggyűlés az alapszerv legfőbb fóruma. Csak így érzi a tagság magának a szakszervezetet.

A szakszervezet egyik legselesebb körben alkalmazható agitációs és propaganda eszköze a szakszervezeti sajtó. Megállapításunk szerint a Postás Dolgozó és az Aktív Tájékoztatója eredményesen tölti be szerepét. Kitzított céljainak azonban még nem mindenben tudunk eleget tenni. A lap színvonalának emelésére irányuló terveinket csak akkor valósíthatjuk

Tanulni, tanulni, tanulni!

Néhány hiányosságtól eltekintve, megállapítható: jól beváltak a szakszervezeti politikai iskolák. Ismét jelentős nevelési eszközök jutottunk. Az eddig elért eredmények arra köteleznek mindannyiunkat, hogy továbbra is mindent megtegyünk a politikai iskolák zavartalan működésének biztosításáért.

A szakszervezet elsőrendű feladata:

felkeltetni a dolgozókat a továbbtanulás igényét, segíteni őket a továbbtanulásban és irányítani az érdeklődésüket a legszükségesebb és leghasznosabb műveltséget nyújtó tanulmányokra.

A postás dolgozók közül mintegy 3000-en tanulnak különböző állami iskolákban. A tanulók számát az őket segítő és támogató tevékenységet illetően, elégedettek lehetünk. Akad azonban néhány jelenség, amelyre több figyelmet kell fordítanunk.

Az iskolai végzettséget tekintve, a legnagyobb elmaradást az alsóbb iskoláknál lát-

Családi ünnepekről, könyvtárakról

A szakszervezeti népművelőmunka legszélesebben kiépült eszköze a könyvtárak hálózata. A postás szakszervezeti könyvtárak számszerű eredményei jónak mondhatók. A továbbfejlődésnek a legfontosabb feltétele: megtanítani a könyvtárosokat mozgalmi módon dolgozni.

Eszközök között — a dolgozókra gyakorolt hatásuknál fogva, igen fontos helyet foglalnak el a szocialista jellegű

meg, ha fokozottabban támaszkodunk az olvasók segítségére és lehetővé tesszük, hogy a lapban jobban kifejezhessék véleményüket. A levelezőhálózat eddig is eredményesen működött, de a levelezők száma lehetne még több is.

A szakszervezeti nevelőmunkának nem új, de több éven keresztül nem alkalmazott eszköze a szakszervezeti politikai iskola. A szervezésben elért sikert helytelen lenne csupán a szakszervezeti szervek aktivitásának tulajdonítani. Az alapszervek kétségtelen jó munkája mellett, a tagság növekvő politikai érdeklődése a fő forrása a sikernek. Az elmúlt évben a meglévő politikai iskolák erősítése, megszilárdítása volt a fő cél, s nem a számszerű növelés. Mégis 75 újabb iskolát szervezték az üzemekben, hivatalokban. Jelenleg 225 első és második évfolyamú politikai iskolán 4705 fővel folyik oktatás.

Főleg az üzemekben nincs meg sokaknak a 8 általános iskolájuk. Figyelembe kell venni az ez irányú propaganda során az egyéni és a közösségi érdekek azonoságát, hogy ez a törekvés, a posta előtt álló feladatok végrehajtását segítse. Mindenekelőtt azokat kell meggyőzni a továbbtanulásról, akik nem rendelkeznek még a munkakörükhöz szükséges iskolai végzettséggel. Társadalmi életünk fejlődése, valamint a posta előtt álló feladatok megkövetelik, hogy a szakszervezeti szervek az elnökségtől az alapszervekig még nagyobb gondossággal, tervszerűséggel foglalkozzanak a dolgozók továbbtanulásával.

A tudományos ismeretterjesztés a szakszervezet nevelőmunkájának olyan eszköze, amely kiegészíti az iskolai oktatást. Eredményeink jelentősek, hiszen az elmúlt évben 418 ismeretterjesztő előadást szervezték az üzemekben, 23 809 dolgozó részére. Ezenkívül működött 33 munkásakadémia is, 1667 beiratkozott dolgozóval.

Az ilyen események, ünnepek során tudunk legközelebb kerülni az emberekhez. Nem könnyű feladat ezzel az eszközzel bánni, de a kezdeti nehézségeken túl vagyunk. Tavaly 82 névadó ünnepség, 23 esküvő és 45 temetés rendezésében működtek közre szakszervezeti szerveink. Határozottabb, de körültekintőbb tapintattal végzett munkára van szükség. A leg-

(Folytatás a 2. oldalon)

KRISZTINA CSILLAGRENDJE

A láthatatlanok most előlépnek a hangkulisszák köregeteget átfogó dróthináros világából és elmondják nekünk, hogy kicsodák ők. Mások csak hangjukkal találkoztunk, „kellemes, érdes, fiatal, női, férfi, rekedt, sima, barna.” — mondjuk magunkban és letesszük a telefont. Igen, mert a lát-

hatatlanok: postások a Krisztina Távbeszélő Üzemben, a fő- és mellékközpontokban. Az ügyfelek segítői, a vonal túlsó végén.

Ez a túlsó vég a Moszkva tér fölött, egy várszerű építmény harmadik emeletén van, ahová viszont végtelen, örökmozgó liften jutunk fel.

AZ ELMÉLET HATÁRÁN

Százméteres síkfutás 10 másodpercen belül — az elmélet és a gyakorlat mezsgyéjén van. A Krisztina sajátos százméteres síkfutása a minőség mezején folyik. A postások a teljesítményt „jósfókakkal” mérik. Ezzel vizsgálják, ehhez viszonyítják a be-
rendezések, a fő- és mellékközpontok állapotát. Csak hogy itt nem tíz, hanem száz az a bizonyos bűvös szám és nem idő, hanem százalékok a mérce. És minél nagyobb számot találunk a száz fölött, annál jobb a minőség.

KRISZTINÁT KITÜNTETIK

Ha egy sorban viselhetné érdemeit, akkor szinte el-takarná az épület homlokza-tát a jó munkát elismerő csillagrend. Eddig hét alkal-mal kapott elismerést. Ime, a viselési sorrend: 1955. a vándorzászló birtokosa. Kétszeres elismerés 1956-ban. 1958: Krisztina kiváló üzem. Ismétlődő helyzet 1959: két-szeres elismerés. 1963: kiváló üzem.

A ROBBANÁS ELMARAD

A pozitív számok mindig szépen hangzanak, egyértelmű képet alkotnak — jelen eseten a Krisztina Távbeszélő Üzem dolgozóiról. Amilyen képet kaptunk? Mert mit érnek a kiváló eredmé-

nyek, a házon belül jeleskedő műszaki mutatók, a termelés szempontjait sorra kipipáló nyilvántartások, ha éppen a legilletékesebbel, a közönség-
gel kerül ellentétbe az üze-mi dolgozó? A láthatatlan postás könnyen válaszolhat

modortalanul a reklamáló ügyfélnek, a szerelő lassan javítja ki a hibát vagy meg-tetéli azt és felesleges mun-kát okoz, amely után a tele-fortulajdonos ingerülten ki-fakad: „Fel kellene magukat robbantani!”

Ez a kívánság évek óta el-marad. Két szocialista brigád törődik a karbantartással — mindig udvariasan. Sem a vállalat, de a magán távbe-szélő előfizetőktől sem kap-tak panaszos bejelentéseket az utóbbi időben. A hibael-hárítás görbéje évek óta le-fel-fel tart, mutatva, hogy a za-varokat hamar megszüntetik.

ÖSZTÖNZŐ? NEM!

Az idén az üzem dolgozói közül huszonhárom érdeme-sítették arra, hogy a Kiváló dolgozó oklevéllel jutalmaz-zák jó munkájukat. Az üzem vezetője a társadalmi szervek vezetőivel egyetértésben úgy határozott: ebben az évben gyarapítják az oklevelek számát.

Az ünnepségen 40 ezer for-intot osztottak ki a dolgozóknak. Ha párhuzamba állítjuk ezt az összeget és az üzemi haladást, a termelés értékét, akkor kissé szűkmarkúnak tartjuk a gazdát, a vezetőre, a társadalmi szervek vezetői-re hivatottakat. Érvvel és vitával kell. Azt állítják: ha a kitüntetés-re szánt pénzüsszeget 23 ok-leveles dolgozó helyett 12 je-lvényes — az előbbi egy, az utóbbi kettővel — fizetéssel jár együtt — között osztják szét, akkor kisebb körben jutal-mazhatnák. Valóban, viszont csökken az ösztönzés olyan dolgozóknál, akik jövőre a jelen kiválóit is túljárnák szárnyalni teljesítményeikkel. S ez a szempont sem mellé-kes...

Ilyen módszerekkel a Pos-tások Szakszervezete Elnöksé-ge sem ért egyet.

KIRÁNDULÁS JÚLIUSBAN...

Az eredmények elérésében nagy része van a szakszerve-zeti munkának. Jelenleg 21 szocialista brigád működik a Krisztina Távbeszélő Üze-mben, 169 dolgozó egyet-
sége a mozgalom céljainak megvalósítására. A brigádok most a magasabb versenyforma szer-int, szocialista üzemmé kí-vánják tenni a Krisztinát. A Krisztina dolgozóinak 98 szá-zaléka szervezett. Az üdülte-stől kezdve a legkisebb család-
ügyi ügyekig mindenben segít a szakszervezet. A bi-zalmi hálózata pedig a legidősebb üze-mi dolgozó-
khoz mozgatja a feladato-kra mozgósítja a dolgozókat. E napokban készíti elő a termelési tanácskozákat. Ezt is úgy, hogy közben ren-de megoldják a munka során felmerülő problémákat, nem várnak azokkal az üzemi élet sorra kerülő konferenciájára.

A szakszervezet az emberek mellé áll. Valahogy így lehet összefoglalni az érdekkép-
viselet krisztinai példáját. Az ak-tívák közül a legszorgalmasabbak közé tartozik a be-teglátogató, aki egyik nap sem mulasztja el megkérdez-ni, ki beteg, hová menjünk, kihez vigyünk ajándécsoma-got, hol kell segíteni az ott-honmaradottakon. Apró kis cselekedetek ezek, ám mindig szép mozaikja az emberiség-nek, jó érzést váltanak ki.

Nem csoda, ha a dolgozók szép számmal mennek a Vár-romantikusz környezetébe tég-lát tisztítani és a születő újat segíteni, a Gellérthegy tete-jén kibontakozó Jubileumi Park építésénél közreműkö-d-ni. Több alkalommal fehé-rasztal mellett találkoznak, s beszélnek meg a közös dolgaikat a Krisztina Üzem dolgo-zói. Tavaly Egerben jártak, az idén júliusban lesz kirándu-lás.

B. A.

EMLÉKEZTETŐ

(A csepeli esetről)

A postásokat is megdöbben-tette a napilapokban megje-lent hír, hogy a Csepel 1. sz. postahivatal főpénztárosának 54 000 forint hiánya keletke-zett.

A pénztári hiányok súlyo-san érintik a pénzügyi életet, mivel — az érvényes jogsa-bályok szerint — az ilyen természetű károkat az érde-kelt dolgozó teljes egészében köteles megtéríteni. Ez az eset azt jelentette, hogy a dolgozó keresetének egyhar-madát levonják hosszú éveken át. S bizony mindez elsősor-ban a hibát elkövető családja sínyle meg.

Ez eddig csupán az ügy kártérítési oldala, de nem ke-vésbé kínos a jegyelemi és büntetőjogi része sem. A je-gyelemi vizsgálat, párhuzamo-san a büntető eljárási nyomozással, számos kellemetlen-séggel teszi ki az érdekeltet. A vizsgálat természetesen elsősorban arra irányul, hogy a társadalmi tulajdonban ke-ltezett kárt nem a dolgozó szándékos magatartása okoz-ta-e? Amíg ez nem tisztázó-dik, addig ez a gyámú fenn-áll.

Ha erre a felfezésre nincse-nk bizonyítékok, akkor a kár keletkezésének körülményeit állapítják meg. Ennek során azokat az okokat igyekeznek felderíteni, amelyek a kárt elő-idéztek. Az elfizetésnek és események szubjektív körülményei között legtöbbször a figyelem lazulását lehet meg-állapítani. Ennek igen sok pszichikai és fiziológiai ténye-zője lehet, így a kimerültség, lázas betegség, szórakozottság.

Esetünkben a főpénztáros is hivatkozott lázas állapotára, az erős forgalom okozta elfa-radással. Mindezek nem vol-tak elegendő mentesítéséhez.

Tárgyi vonatkozásaiban a hiány olyan kezelési hibák-kal hozható összefüggésbe, amelyek mindegyike okozhat-ta a pénztári hiányt. Minde-nek előtt annak a szabálynak az elmulasztása, amely szerint a kifizetésnél nem szabad a bankjegyeket felbontat-lanul kiadni. Azok felbontá-sa, megszámlálása, a főpénztá-rós figyelmét felkelthette volna: „Hohó vigyázzunk, ez több, mint amennyit váltani akarnak!” Ez a szabály ugyanis módot ad a pénzügyi tevékenységnek meggon-dolásra, és a munka jelentős meglassításával a biztonságos kezelésre.

A vizsgálat megállapította azt is, hogy a főpénztáros elő-d-jétől számlálás nélkül vette át a pénztárt. Így is keletkezhe-tett a hiány. Ugyancsak meg-nehezítette a nagyobb össze-get kapott pénzváltó személy-nek kinyomozását az a szá-bálytalanság, hogy a főpénztá-rós a pénzváltó nevét a fő-pénztári napló megfelelő ro-vatába nem jegyezte be. A hiányos személyleírás bi-
zony nem volt elegendő a fel-kutatáshoz. A név felírása az ilyen nyomozást majdnem bi-zonyosan eredményessé teszi, mert a váltani akaró fél nem gondolhat a pénzváltás kez-désénél arra, hogy ilyen méretű szerencse éri, mint ahogy az ebben az esetben történt, ha-

nem a személyi igazolvány be-mutatása nélkül is valódi ne-ven jelentkezik. Hibákat ál-lapítottak meg a pénz őrzésé-nél is.

Nem kétkeltünk az ügy kipattanásakor abban sem, hogy a kár nem a főpénztáros szándékos magatartásából ke-ltezett. Ezt egyébként, a nyomozó hatóságok is megá-lapították. Ennek figyelembe-vételével szaktársunk a társa-dalmi tulajdon hanyag keze-lése miatt kerül bíróság elé. Ebben a büntetőben az elője-lés azt mutatja, hogy a bi-róság megállapítja a pénztáros bűnösségét, de bizonyára mérlegeli a nyomatékos és nagy számú enyhítő körülmé-nyeket.

Az eset ismertetésével arra kívántunk rámutatni, hogy a kezelési szabályok nem csu-pán a kezelés, a társadalmi tu-lajdon biztonságát, hanem a dolgozók nyugalmát, sokszor személyes szabadságát és nem utolsósorban vagyoni érde-keiket védik. A szabályos ke-zelés kizárja azt, hogy az esetleges károkat a szabálya-san kezelő dolgozót bármily-en tekintetben is felelősség-re vonhassák. A szabályoktól semmiért és senki kedvéért, vagy kívánságára ne térjünk el a postai kezelés során. Még akkor sem, ha erre hivatali fe-ltetésünk szóban, vagy írás-ban utasít, ha annak végre-hajtása a köz nagyobb káro-sodásával járna.

A kezelési szabályok tehát nemcsak a társadalmi tulaj-dont, de a dolgozók érdekeit is védik.

Dr. Jankovich Lajos

A posta négyhavi tervteljesítésének mérlege

Mivel szakszervezeti aktí-váink több területről kérték, hogy adjunk tájékoztatást a posta tervteljesítéséről, mivel ez igen sokat segítené mun-kájukban, a kérésnek eleget téve közöljük az alábbi cik-
ket.

★

1964. január 1-től április végéig a tervteljesítés néhány jelentősebb részéről kíván-juk röviden tájékoztatni a Postás Dolgozó olvasóit.

A teljes teljesítményi ér-téktérvet 2,2 százalékkal, te-hát 18,3 millió forinttal tel-jesítettük túl. Ezen belül az üzleti teljesítményi ter-vet szintén 2,2 százalékkal, az ipari és egyéb teljesítményi tervet 5,7 százalékkal tútel-jesítettük. Az építőipari tel-jesítményi terv teljesítésében azonban csupán 99,7 százalé-
kot értünk el, a lemaradás csak-nem 300 ezer forint. Ez a szá-madat azonban csak látszólagos, mert az építőiparban a na-gyobb munkákat a negyed-
évek végén számlázzák. Az üzleti teljesítményi ter-ven belül a postaszolgálat 3,3, a hírlapszolgálat 6,5, a táv-beszélő-szolgálat 0,9 és a rá-diószolgálat 1,1 százalékkal teljesítette túl a tervet. Ki-sebb lemaradás mutatkozott a bank- és a távírószo-lgálatnál, a tervhez viszonyítva. Viszont örömdetes az a tény, hogy a jó felkészülés eredményeként a postai építőipar, az ide-i ke-mény tél ellenére 21 millió forinttal több teljesítményt ért el, mint tavaly az el-ső négy hónapban.

Érdemes megemlíteni a jö-vedelmek alakulását is. A postás dolgozók átlagkeresete ez időszakban — az össze-s létszámra vetítve — 15,6 szá-zalékkal volt magasabb, mint a bázishónapokban. Átlagban tehát egy postás dolgozó az 1964. január 1-vel végrehaj-tott bérrendezés során havon-ta 217 forinttal keresett töb-bet.

A teljes létszámra vetített átlagbérben belül a forgalmi állománycsoportba tartozó dol-gozók átlagkeresete 16,2, a jármű- és berendezésfenntar-tó munkásoké 15,1, a vonal-fenntartó és építőmunkásoké 14,5, az alkalmazottaké pedig (műszaki, adminisztratív, egyéb) 13,6 százalékkal emel-
kedett.

Az egy munkavállalóra szá-mított termelékenységi szin-tet 2,2, az egy forgalmi dol-gozóra vetített üzleti be-vételi tervet 2 százalékkal tel-jesítettük túl. Megjegyzendő, hogy ez igen jelentős emel-
kedésnek számít.

Önköltségünk is kedve-zően alakult. A tervezett 96,2 százalékos ráfordítási hányad-al szemben a tényleges ráfor-dítás 94,6 százalékos volt. Ez leegyszerűsítve azt jelenti, hogy minden 100 forint for-galmiadó nélküli bevételhez 96,2 forint költséget terveztünk és csak 94,6 forintot használtunk fel. Ezzel nyere-ségi előirányzatunkat 14 mil-lióval túlszárnyaltuk. Körül-belül ennyit fizettünk be az állami költségvetésbe.

Szólnunk kell arról, hogy az I. negyedéven előforduló tö-megzavarok, továbbá a rossz anyagellátás okozta bizonyos nehézségeket. A megrongált vo-nalak helyreállításához kény-telenek voltunk készleteinkből

felhasználni olyan huzal- és ká-belfeléseket, amelyek ere-de-tileg más munkához vol-tak biztosítva. A felújítási munkák teljesítése általában jónak mondható.

A beruházási terv teljesí-tése — kisebb hibáktól eltekint-ve — kielégítő ütemben ha-lad, amit bizonyít, hogy az éves keretkhoz hasonlóan, a műszaki teljesítés 33,4 szá-zalékos, a pénzügyi teljesítés 13,9 százalékos. Legfontosabb beru-házásaink közül a budapesti és vidéki távbeszélő főközp-onatok bővítése, illetve létesí-tése a tervezett ütemben ha-lad.

Összefoglalóan megállapí-tathatjuk: a postás dolgozók az említett időszakban teljesítet-ték, sőt, egyes helyeken tútel-jesítették a tervfeladatokat és ez biztos alapot ad ahhoz, hogy az éves terveinket is si-keresen teljesíthessük.

Káman Gyula
Postavezérigazgató

A szakszervezet nevelőmunkájáról tanácskozott a központi vezetőség

(Folytatás az 1. oldalról)

gyakoribb akadály a tapasztalatlanság. Már kialakulnak azok a formák, amelyekkel biztosíthatjuk az ilyen ünne-pések bensőséges hangulatát.

A szakszervezet minden szintjén és tevékenységében fokozni kell a közvetlen agi-tációt és propagandát, a meg-győzést, mint a szakszervezeti munka alapvető módszerét. Szükség van az egész nevelő-munkában bizonyos differen-ciáltságra!

Más mértéket kell hasz-nálni a felső-, a közép-, vagy alapszervezetek-nél, ugyancsak a dolgo-zók egyes rétegeinél.

Amíg a dolgozók egyes réte-gei között a kultúrnelési munkában fokozottabb igény-nel lépünk fel, addig más ré-tegek körében sokszor még egyszerűbb, szociális és kul-turális feladatokat kell megol-danunk. Evtizedes, sőt évszáz-ados rossz hagyományokkal, szokásokkal kell megküzd-e-nünk. A szakszervezethez méltó az, hogy elsősorban leg-nehezebb fizikai munkát vé-gző dolgozók körében rámuta-sunk a múlt örökségeit itt maradt olyan helytelen szo-kásokra, amelyeket az élet-színvonal növekedésével és a munkakörülmények javulásá-val párhuzamosan meg kell szüntetni.

A nevelőmunka differen-ciálása azt is jelenti, hogy a nők és az ifjúság körében el-végzendő feladatok fontossá-ga mellett megtaláljuk azo-kat a sajátos szakszervezeti eszközöket, amelyeket mi ismerünk a legjobban. Gondolunk e rétegek sajátos kul-turális és érdekvédelmi problé-máira.

A postás dolgozók a párt és a kormány által is elismert megbecsült tagjai társadal-munkának. E megbecsülés mér-téke arányban van a posta népegazdasági szerepével és a postás dolgozók munkájával. Az erkölcsi és az anyagi meg-

becsülésnek mindannyiunk által ismert megnyilvánulásai vannak. A népgazdaság fejlő-désével, a dolgozó életszín-vonalának javulásával párhuzamosan fejlődik a posta és élnek jobban a postás dolgo-zók is.

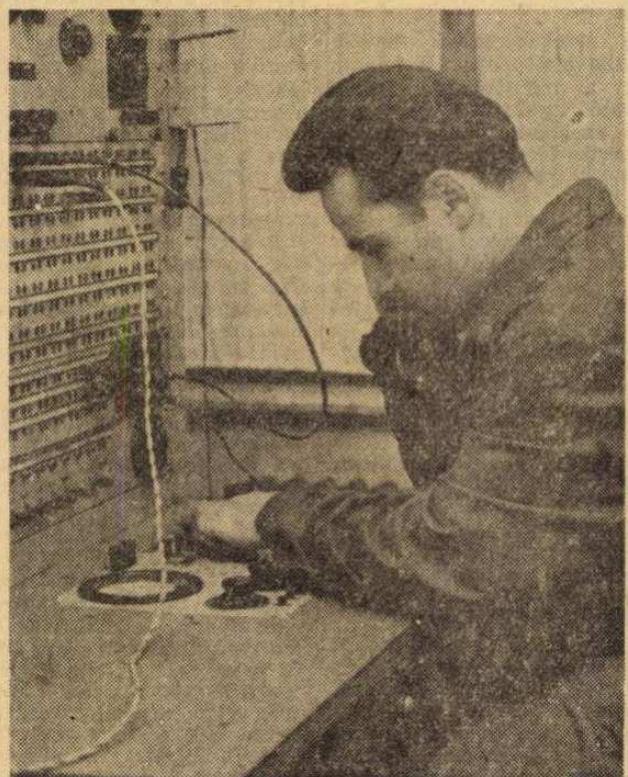
A postások részét képe-zik a szervezett dolgo-zók csaknem 3 millió-s nagy családjának. Nin-csenek és nem is lehet-nek más céljaik, mint a munkásosztály egészé-nek.

A postászsakszervezethez tar-tozás, egyúttal az egész ma-gyar szakszervezeti mozgalomhoz való tartozást jelenti.

Azokat az intézkedéseket, amelyeket a szakszervezet munkamódszerére vonatkozó-an a SZOT elnöksége hozott, minden igyekezetünkkel meg-valósítjuk. Ezzel járunk hozzá a szakszervezeti moz-galom egységes cselekvéséhez, amelynek célja: az élet által megkövetelt gyorsabb fejlő-dést szolgálni.

A központi vezetőség társa-dalmi bizottságainak apparátusa munkamódszerét a most egyértelműen megjelölt fel-adatokhoz kellett igazítani. Sokkal behatóbban kell fog-lalkozni a speciális szakmai kérdésekkel. Gondot kell for-dítani arra, hogy a postások még tevékenyebb részesei le-gyenek a szakmák közötti munká-nak, hogy a szakmák közötti tevé-kenység az eddiginél jobban szolgálja a postás dolgozók nevelését, fejlődését és egész előrehaladásunkat.

A nevelőmunka eddigi eredményei — bár azok jelentőse-
k — a körülményekhez viszo-nyítva sok tekintetben nem kielégítőek. Ezért minden szakszervezeti szervnek az eddiginél hatékonyabb mun-kával kell hozzájárulnia a postás dolgozók szocialista gondolkodásának kialakításá-hoz, e folyamat meggyorsítá-sához, hogy a szocialista tud-at, erkölcs és életforma még jobban segítse a szocialista társadalom teljes felépítését.

A ceglédi erőműben Kállai Zoltán üzemtechnikus a légvezetékes hálózat napi ellenőrző vizsgálatát végzi.

A NŐK HELYZETE A POSTÁN

II.

A posta előtt álló feladatok végrehajtásából a nődolgozók, számarányuknak megfelelően, jelentős mértékben vesznek ki részüket, még a szakoktatásban is tekintélyes számmal szerepelnek. A szocialista munkaversenyben való részvételük, vállalkásaik tartalma, azok teljesítése a férfi dolgozókéval egyenértékű. A szocialista brigádmozgalom a nők között is teretnyit, vállalkásaik tartalma, azok teljesítése a férfi dolgozókéval egyenértékű. A szocialista brigádmozgalom a nők között is teretnyit, vállalkásaik tartalma, azok teljesítése a férfi dolgozókéval egyenértékű.

A brigádmozgalomban a nődolgozók 13,2 százaléka vesz részt, a férfiak 33,6 százaléka részvételével szemben. A ténnyhez viszont az is hozzátartozik, hogy az összes szocialista címet elnyert brigádok tagjainak csaknem 40 százaléka nődolgozó. Ugyanígy a Szakma Ifjú Mestere mozgalomban résztvevő fiataloknak is mintegy kétharmada nő.

A brigádmozgalomban még lehetne javítani a nők arányszámát, így főleg, ha a szakszervezeti bizottságok és az érdekelt szakvezetők a hiva-

talokban a kézbesítő és a távbeszélő-kezelői munkakörökön túl, ha a felvételnél 5-8 dolgozó teljesít szolgálatot, őket is hozzásegítik a brigádok megalakításához. Tudjuk, hogy a fenti esetben sokkal nehezebb a brigádmozgalom megszervezése. Ennek okát abban látjuk, hogy bár itt sok nődolgozó van — a legtöbb személyi változás is ezen a munkaterületen történik. A szakvezetők szűkségétellenül ne helyezték a felvételi munkakörökben levő dolgozókat más munkahelyekre! Adjanak több segítséget a szaktársoknak, főleg a brigádalakítás első időszakában.

„Az 1964. január 1-én hatályba lépett bérrendezés több megoldásra váró kérdést rendezett. A nődolgozók munkáját a bérézés tekintetében megfelelően értékelték” — állapította meg elnökségünk. Tehát az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét szem előtt tartva, a nődolgozók hátrányos megkülönböztetéséről — néhány esettől eltekintve — nem beszélhetünk.

Hol találunk megkülönböztető eltérést?

Nagyobb mértékben a Miskolci Postaigazgatóság területén, ahol a legtöbb munkakörben 10-15 százalékos, a Pécsi Postaigazgatóság néhány nagyobb hivatalában is alacsonyabb a munkakörü bére a nődolgozóknak, mint az azonos mértékű munkát végző férfiaknak.

A félreértés elkerülése végett hangsúlyozom, nem azt kifogásoljuk, hogy az igazgatóság valamely IV. osztályú hivatalában a főpénztáros kevesebbet vagy többet kapott a miskolci vagy soproni igazgatóság területén levő ugyan- csak IV. osztályú hivatal főpénztárosánál, mert ez nem

hiba. A hivatali fongalma és a munkakört ellátó dolgozó — függetlenül attól, hogy férfi vagy nő — felkészültsége, szorgalma is különböző lehet. Ezek a különbségek kell hogy tükröződjének a munkakörü bérekben is.

A tények alapján, a fenti két postaigazgatóságot kivéve, a bérézés szocialista elosztásának elvét — ezeken a helyeken sem általánosítva — helyesen alkalmazták a nődolgozók részére is.

A pécsi és a miskolci igazgatóság hivatalaiban is módosítani lehet és kell is a béreket, mégpedig a menetközben felszabaduló béralapból,

és a jövő évben esedékes bérfejlesztésből. A helyes megoldás további feltétele szemlélet kérdése. Néhány szak- és szakszervezeti vezető — tisztelet a kivételnek — azt hangsúlyozta, hogy a nők keresete csupán kiegészíti a család jövedelmét. Ha elvétele is talál- kozunk ilyen szemlélettel, lépünk fel ellene.

Nincs lényeges eltérés a nők kitüntetése és jutalmazásánál sem. Ha azonban alaposabban vizsgálódunk, találkozzunk megkülönböztetéssel. A megfelelő arányt ugyanis csak a nemzetközi nőnap alkalmából adományozott, különböző ki- tüntetésekkel sikerült javítani. A munka értékelésénél több vezető indokolatlanul a férfi dolgozókat helyezi előtérbe.

Összegezve: a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböz-

Eredményes harc a törvénytérítések ellen

Ha a törvényesség betartását elemezzük, akkor azt tapasztaljuk, hogy a Munka Törvénykönyvében és a különböző rendelkezésekben elő- írt jogok a postás nődolgozók részére — nagy többségben — biztosítottak. Mind a szakve- zetők, mind pedig a szakszervezeti tisztségviselők, nem kevésbé a pártszervezetek gondoskodnak ezek betartásáról. Néhány helyen viszont — elsősorban szülő nők esetében — nem tartják be a rendelkezéseket.

Milyen törvénytérítésekkel találkozunk? Például nem minden esetben biztosítják a terhes nő részére a könnyebb munkát. Erre természetesen csak azokban a munkakörökben van szükség, ahol nehezebb fizikai munkát végeznek, így elsősorban a kerékpáros egyesített és betétkézbesítők- nél. Vidéken a kerékpáros kézbesítőknek mintegy 27,2

százaléka nő. Tudjuk, hogy ezeken a helyeken nehezen megoldható a könnyebb munkába helyezésük, de ha a szak- vezetők többsége betartja a rendelkezést, akkor teljesen indokolatlan, hogy egyesek nem tartják be az érvényben levő törvényeket.

A vonatkozó rendelkezések megszegése az is, ha a szop- tatási időt nem a rendelkezé- sek értelmében adják ki. Van, aki úgy gondolkozik, hogyha az anya nem tudja a gyerme- ket szoptatni, akkor nem jár neki ez a kedvezmény. Ajánljuk az ilyen vezetőknek a Bu- dapest vidéki Postaigazgató- ság és a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság gyakorlatát (az előbbinél 50 százalékban, az utóbbinál majdnem teljes egészében nők dolgoznak), ahol a fenti rendelkezések betartá- sát részben állandó helyette- sekkel és nyugdíjas szaktár- sakkal vagy vidéken, a kis hivatalok esetében a család- tagokkal való helyettesítéssel biztosítják.

Közismert, hogy sok esetben gondot okoz a törvények be- tartása, különösen olyan pos- tahivataloknál, ahol a szak- társnők kézbesítés mellett zá- ratot is visznek. Ezek a he- lyeken általában kevés vagy egyáltalán nincs a postahiva- talokban férfi munkaerő, leg- feljebb a hivatalvezető.

A vizsgálat tapasztalatait figyelembe véve megállapí- tottuk: ahol a szakszervezeti tisztségviselők felfedték a tör- vénytérítéseket, ott azokat vagy a helyi, vagy a felsőbb szak- vezetési segítségével minden esetben megszüntették.

A tanulság viszont az, hogy a létszámszükségletet időben megállapítva, megelőzhetők a törvénytérítések, különösen kis hivataloknál, ahol ezt a me- gyei hivatalnak vagy az igaz- gatóságnak kell biztosítania.

(Folytatjuk.)

Mészáros Józsefné

A közületi díjatalány megszüntetése

Nagy jelentőségű határozatot hozott a Minisztertanács az állami vállalatok távbeszé- lő-állomásainak díjazására vonatkozóan. Az 1964. I. 1-vel életbe lépett új rendelet értelmében az ez idáig átalánydíjjal fizetett állami vállalatok nyilatkozhattak, hogy állomásaik után 1964. I. 1-től kezdve a tényleges díjazás szerint akarják-e távbeszélő-számlájukat kiegyenlíteni.

Az új számlázási rendszerre való áttéréshez a Díjbeszé- lő Hivatal dolgozóinak — rend- szeres munkájuk mellett — fel kellett dolgozniuk az érintett 27 000 állomás forgalmi ada- tait.

A hivatalhoz beküldött válla- lati nyilatkozatok szerint mintegy 23 000 vállalat az átlagbeszélgetési és csaknem 4000 vállalat a tényleges be- szélgetési díjnak megfelelő számlázást kérte. Az előzetes számítások szerint az ez ideig érvényben volt díjatalány rész-

Elnökségi ülésünk

Szakszervezetünk elnöksége május 28-i ülésén, első napirendi pontként a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság munkavédelmi és egészségvédelmi tevé- kenységét tárgyalta meg. A kiegészítő jelentést a közgazdasági osztály, valamint a budapesti bizottság készítette.

Az elnökség megállapította: A Rádió- és Televízió- műszaki Igazgatóság sokat tett a munkakörülmények javítása és a dolgozók biztonsága érdekében. A régi és elavult balesetveszélyes berendezéseket fokozatosan cserélik ki, és újabb gépegyeseket állítanak be. A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság a balesetel- hárításban kiemelkedő eredményt ért el dolgozókat, társadalmi aktivitást, az erkölcsi elismerésen kívül, anyagi elismerésben is részesíti. Ezt a módszert az elnökség helyeselt és követendő példának állítja valamennyi igazgatóság elé.

A továbbiakban a Fejér megyei bizottság munká- ját vitatta meg az elnökség. A megyebizottság jelen- tését realitásnak, pozitívnak értékelte, s megállapította, hogy VII. kongresszusunk és a SZOT XX. kongresszusa határozatainak végrehajtásában eredményeket értek el. A megyebizottság szintén feltárta a területén még meglevő hiányosságokat. A munka megjavítása céljá- ból az elnökség a következőket javasolta a megye- bizottságoknak: Javítsák meg kapcsolatukat az alapsze- vezetekkel, emeljék az instruktori munka színvonalát. A dolgozók tájékoztatása ne csak a titkárok, hanem minden illetékes reszortfelelős legfontosabb feladata legyen. Az elnökség egyhangúan elismerte a megye- bizottság jó munkáját.

A társadalmi bíróságok tevékenységéről szóló jelentést harmadik napirendi pontként a Közgazdasági osztály terjesztette elő. Az elnökség megállapította, e területen még igen sok a tennivaló.

Továbbá a szakszervezeti kiadványok felhasználá- sáról, és az 1964. évi beruházások előkészítésének tapasztalatairól volt szó.

A dolgozó kártérítése üzemi baleset esetén

Ha a dolgozó, akár a posta hibájából, vagy más személy mulasztása miatt szenved bal- esetet és az ezzel kapcsolatos jegyzőkönyv tartalmával nem ért egyet, joga van a jegyző- könyv aláírását megtagadni, illetve rá kell vezetnie meg- jegyzéseit. Ha a posta fele- lőssége kimutatható, akkor a 2/964 (IV. 3.) Mű. M. sz. rendelet alapján a posta meg- téríti sérült dolgozójának — halála esetén hozzátartozója- nak — a sérüléssel kapcsola- ban bekövetkezett teljes anyagi kárát.

Tehát meg kell téríteni:

a sérülésből származó mun- kaképtelenség, illetve munka- képtesség-csökkenés miatt el- maradt pénzben megállapí- tott vagy természetbeni mun- kabért, továbbá a dolgozó munkaviszonya alapján mun- kabérén felül megillető egyéb rendszeres szolgáltatásoknak pénzben kifejezett értékét; a sérülésből kifolyólag a dolgo- zó ruházatában, vagy más használati tárgyainban keletke- zett dologi károkat, a tényle- gesen felmerült szállítási, fel- javított élelmezési, otthoni ápolási stb. költségföllelete- ket, amelyek a sérülés követ- kezményeinek elhárításához voltak szükségesek.

A kártérítés összegének ki- számításánál viszont le kell vonni azt az összeget: amelyet a dolgozó, vagy hozzátartozója a bekövetke- zett sérelemre való tekintettel társadalombiztosítási szolgá- tatásként, vagy (az élet-, bal- eset-, és nyugdíjbiztosítás ki- vételével) biztosítás alapján kap;

amelyet a dolgozó a sérelem bekövetkezése után munka- ereje igénybevételével megke-

res, vagy az adott helyzetben elvárhatóan megkereshetett volna, kivéve a rendkívüli munkateljesítménnyel elért keresetét;

amelyhez a dolgozó, vagy hozzátartozója, a sérüléssel kapcsolatban megromló dolog hasznosításával hozzá- jutott;

amelyhez a dolgozó a káro- sodás folytán megakartított kiadások eredményeként ju- tott;

amelyet a dolgozó a 33/1963. (XII. 3.) Korm. sz. rendelet alapján juttatásként kapott, így a keresetkiegészítés a tel- jes munkaidőtől eltérően, a rövidebb munkaidőben törté- nő foglalkoztatás esetén, a rö- videbb munkaidővel arányos munkabér.

A dolgozózt megillető kártér- itésen túlmenően köteles a munkáltató megteríteni a hozzátartozók kárát is, eset- leg a járadék megállapítását kezdeményezni.

Nem felelős a szakvezetés a balesetért, ha bizonyítja, hogy a kárt működési körén kívül eső elháríthatatlan ok, vagy ha kizárólag a károsult dolgo- zó felelősen magatartása (a részére biztosított védőberen- dezés használatának mellőzé- se) okozta.

A szakvezetés kötelessége felhívni a dolgozót figyelmét a kártérítési eljárás kérésére, a baleset bekövetkezése után, illetve a munkaképtelenné válás esetén legkésőbb a fel- gyűjtülést követő 30 napon belül. A kártérítési eljárás megindításának legfontosabb előfeltétele, hogy a bekövet- kezett balesetet a dolgozó azonnal jelentse. Amennyiben a károsult a bejelentést halo- gatja, úgy a bizonyítási eljá- rást nehezíti meg. A dolgozó bejelentése alapján a mun- káltatónak 30 napon belül kell a kártérítést a dolgozó részére kifizetnie, illetőleg ha a kártérítési igényvel vagy annak mértékével nem ért egyet, köteles arról a dolgozót értesíteni. Ha a munkáltató 30 napon belül nem intézkedik, a dolgozó a Munka Törvény- könyve XVII. fejezetének alapján panaszt emelhet az egyeztető bizottságnál. A hoz- zártartozók kártérítési igényét- ket ugyancsak az említett mó- don érvényesíthetik.

Ha a baleset, illetve megbe- tegedés a posta hibájából kö- vetkezett be, és megállapítják a kártérítés mértékét, de azt követően a dolgozó egészségi állapotában, szakképzettségé- ben az általa betöltött mun- kakörben, vagy bérézés folyá- tán a hasonló munkakörben dolgozó bérében lényeges vál- tozás következett be, mind a dolgozó, mind a posta kérheti a megállapított kártérítés mó- dosítását.

A rendelet 1964. január 1-én lépett hatályba.

Postások Szakszervezete

KÖZGAZDASÁGI OSZTÁLY

MAGYAR SÁNDORNE levelező.

BRÓDY IMRE:

TALÁLKOZÁS MERKURRAL

A Moszkva tértől kétszáz méter a Krisztina körút. Autóbuszok dübörögnek, villamos csikordul, hömpölygő emberáradat: egy modern hatalmas világváros lüktető élete.

A második ház a Krisztina körúton, nagy épület. Nyugalmat árasztva fogad, kirekeszti az utca lármáját, a személytelen lassú méltósággal küszik egyre feljebb. VII. emelet, mindig csak jobbra, nincs tovább: Posta- múzeum.

Most nincs látogatási idő, egyedül vagyok az útvesztőben. Izmos, nyúlánk, termetű férfi fogad, kissé különös testhelyzetben és nem kevésbé különös ruházatban. Földgömbön áll, testsúlyát bal lábára helyezve, jobb lábát hátrahúldítva, jobb karja intón szeli a levegőt. Így áll. Határozottan, ingadozás nélkül. Fején szárnyas kalap — petaszosz —, ennyi az egész öltözkö, elég egy féltstennek. Hermész ő, Zeus és Maia nimfa fia, a ravaszság, lele- mény, az ékesszólás istene, az utazók, keres- kedők és tolvajok pártfogója, az istenek gyors- lábú hírnöke, ismertebb nevén: Merkúr. Így említi a római hitrege, ezen a néven lett jel- képe a postaszolgálatnak is.

Pártfogón hív beljebb: nézz körül, vándor, nézz és figyelj, hétköznapi, megszokott munka fejlődéstörténete, küzdelmes múlt tárulkozik előd: a mansio posita (pihenő állomás) izgal- mas útja a postáig.

Rossz úton döccen a kocsi, emelkedik és süllyed a kerék, marasztalja a sár is: feszül a lovak vékonya. A fordulóból székér közelé- tése hallik, kettőnek keskeny az ország útja. Felhasan a kúrtszó. Parancsolóan kér helyet: gyors közlekedést biztosíts a postának! Gyors közlekedést...?! Héj, hányszor vette ki ré- szét Petőfi Sándor ebből a gyors közlekedés- ből!...

„Nem elég, hogy az Alföldön utaztam, az is hozzájárult, hogy 10. mond: tíznapi esőzés előzte meg utamat s még azonfelül az útbán is vert az eső két napig. Most már csak kép- zelheted, milyen mulatságos volt, vagy de- hogy képzelheted, dehogy: ha megszakadsz sem képzelheted. Jónak láttam leszállni s gyalog szerrel zárandokolni egy időre, hogy feldőlés ellen biztosítsam magamat, mert én fejemmel szereztem ugyan kenyeremet, de azért nyakam sem imádóm kevésbé, mint fejemet.”

A költő leszállt, de a postás, az ottmaradt a bakon, áztatta, rázatta magát, neki az vá- lasztott, esküdött helye volt, el nem hagy- hatta. Így aztán a messzire hangzó postakürt- tel igyekezett valjami könnyebbséget keríteni azért, hogy legalább az elakadástól mentse a postát. Mióta csak posta van, ilyen, vagy olyan, azt mindig várják. Izgalommal, türe-

(Folytatása következik.)

Körültekintés vagy hivatali bürokratizmus

A postai gépesítés időszerű kérdéseiről nemrégiben ankétot tartott a Postás Dolgozó-szervező és a szakszervezet budapesti bizottsága. Az ankét résztvevői közül többen hangsúlyozták, hogy elsősorban a nehéz fizikai munkát kellene gépesíteni. Erről beszélt többek között dr. Rátky László, a Budapest 78. sz. Mozgópósta-főnökség vezetője is.

Bélyegárúsító automata helyett a rakodás gépesítése

— Csak ismételné tudom az ankétot már elhangzottakat: ezen a területen gépekkel kell könnyíteni a munkát — válaszol kérdéseinkre dr. Rátky László. — Nemcsak gépekre, hanem az épület rendbehozására is gondolni kellene. Az épület állaga rossz, nagy gépek beállítására alkalmatlan. A dolgozók így kézikocsival viszik a csomagokat tovább. Egy-egy kocsi rakomány súlya 4–5 mázsa...

Dr. Rátky László hivatalvezető, Gaál József hivatalvezető-helyettes és Szer Lajos, a csomagírányító osztály vezetője társaságában helyszíni szemlélet tartunk. Amint a hivatal udvarán járunk, éppen kézikocsira rakják az egyik most érkezett szállítmányt. A rakodó idősebb postás nagyokat nyögve emeli ki a mintegy 40–50 kilót nyomó zsákokat a postakocsiból.

— A rakodás más munkaterületeken is hasonlóan folyik — magyarázza a látotta-

kat Gaál József. Naponta 4–7000 csomagot veszünk fel. A továbbiakban a mozgópósta munkájáról beszélgetünk. A helyszínrre érve, mutatják a zsákokat, melyek olyan tömörtek, hogy csak húzni lehet őket, emelni nem. — Ennek következtében a körünk letöredezik — mondják az emberek...

A posta az utóbbi időben egyre többet költ a gépesítésre. A különböző bélyeg-, képeslap- és egyéb automaták mellett szerintünk fokozottabban a fizikai munkát könnyítő gépeket kellene vásárolni, ezekkel többre mennénk — összegezik véleményüket a Budapest 78. sz. Mozgópósta-főnökség vezetői, munkatársai, dolgozói. (Ezzel mi is egyetértünk. A szerk.) — Annál is inkább, mert a szállítási munkákra nehezen kerülnek férfi munkásokat, nőket viszont — a posta egyéb munkaterületeivel ellentétben — itt nem alkalmazhatunk.

A konténerszállítás kérdésével már körülbelül két éve foglalkozunk, eddig kézzelfogható eredmény nélkül. Mivel a szállításnak ez a módja igen hosszú ideig a pályaudvarok közötti szállításra korlátozódik, lényegesen olcsóbb, de kielégítő megoldásnak kínálkozna, hogy a jelenlegi kézikocsikat szállítsuk a pályaudvarokra. Emellett a talajba süllyesztett liftszerű beépített emelőkkel biztonságosan meg lehetne oldani.

(nagy forgalom esetén 500) csomagokkal telt zsákokat kell a dolgozóknak a bontóasztalra felemelniük, és kézi erővel kiüríteniük. A már több ízben kért zsákelő-szerkezet beszerzését most ismételtlen kérem.

„A külföldi csomagoknak a Verseny u. 12. sz. épületben kézikocsin történő szállítása céljából lejtőt készítettünk. A lejtőn kézi erővel történik a csomagokkal megrakott kézikocsik feltolása a gépkocsira. A gépi erővel való felvontatást tartanám szükségesnek és megvalósíthatónak, miként ezt most már évek óta eredménytelenül sürgetjük.”

„A keleti pályaudvar peronszintje és a mozgópósta peronszintje között kb. 50 cm a szintkülönbség. Meg kellene oldani ennek valamilyen emelővel való áthidalását...”

„A nyugati pályaudvarról induló mozgópósta anyaga külön csúszdán csúszik le. Itt kézikocsira rakják és kb. 25 méterrel arrébb rakják egyenként a gépkocsikra. A szalagrendszer meghosszabbítása útján biztosítani kellene, hogy a csomagok közvetlenül a berakás helyére kerüljenek.”

„A konténerszállítás kérdésével már körülbelül két éve foglalkozunk, eddig kézzelfogható eredmény nélkül. Mivel a szállításnak ez a módja igen hosszú ideig a pályaudvarok közötti szállításra korlátozódik, lényegesen olcsóbb, de kielégítő megoldásnak kínálkozna, hogy a jelenlegi kézikocsikat szállítsuk a pályaudvarokra. Emellett a talajba süllyesztett liftszerű beépített emelőkkel biztonságosan meg lehetne oldani.”

A gépesítésről nem elég csak beszélni

— Hogyan fogadta a vezérigazgatóság a felsorolt és a többi javaslatokat?

— Különböző értekezleteken jó néhányukról már volt vita. Döntés, tudomásunk szerint, eddig még nem született — válaszol dr. Rátky László. Mi, sajnos, öröklő beruházási lehetőséggel nem rendelkezünk...

Hát igen. Régi betegség ez a postánál. Gyakori, hogy a különböző életrevaló dolgokról hónapokig, évekig vitatkoznak, míg nagy nehezen döntés születik. Úgy tűnik, hogy az egyébként kötelező megfontolt körültekintés néha-néha már hivatali bürokratizmussá válik. A gépesítés fontosságáról ugyanis önmagában kevés csak beszélni.

A dédelgetett keleti postakombinát megvalósulásáig hosszú még az idő, ha minden jól megy, talán 8–10 év múlva kerülhet erre sor. Addig is érdemes lenne viszonylag kisebb, nem nagy költségigényű áthidaló megoldásokat keresni — s azokat huzavona nélkül megvalósítani.

M. K.

A Postás Művelődési Ház
színonvalas
kultúrműsorokkal,
hangversenyekkel

várja
a postás dolgozókat

(Bp. VI., Benczúr utca 27.)

Tokiót is meghódította a magyar bélyeg

— Mire kell a sárga zászló? — Névtelen utcák és posta — A hindu hercegnő?

お菓子のおまけも

共産国も変わらぬ切手狂

A tokiói újságból: Szaplonczai Gyula, a Filatélia Vállalat igazgatója, a japán fővárosban rendezett bélyegkiállításán.

Még a bélyeggyűjtők népes táborán kívülről is el kell ismernünk a magyar bélyeg szépségét. Különösen a sport tárgyú sorozatok nyertek el világszerte a gyűjtők tetszését. Az idei olimpiát játékok alkalmából a posta újabb sportsorozatot jelentet meg. Ez adta az ötletet a Magyar Filatélia Vállalatnak: meg kellene mutatni e bélyegeket az olimpián játékokat rendező ország bélyegkereskedőinek. Az ötletet mind a Külkereskedelmi Minisztérium, mind a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium elfogadhatónak találta és hozzá-

lakni. Minthogy az európai vendégek, habozás nélkül a japánit kérték. A vendégl-

tóknak ez láthatólag örömet okozott és ettől kezdve mindenször japán különlegességet megmutattak.

Milyen a nagy világváros forgalma?

— Maga Tokió 10 millió lakosú. Két legmesszebb fekvő pontja 80 kilométerre van egymástól. Az óriási gyalogos- és járműforgalom ellenére közlekedést rendőrt keveset látnunk. A forgalmat a nálunk is ismert piros-sárga-zöld lámpák irányítják. Az utcák sarkain esernyőtartóhoz hasonló tartályokban sárga zászlócskák. A gyalogos — aki a hőmpölygő járműáradaton kíván átmenni — kivesz a tartályból egy zászlót, azt lengetve a leálló járművek sora előtt vonul a túlsó oldalra és az ott levő tartályba visszahelyezi a zászlócskát.

— Szeretnénk hallani a postáról is.

— Az utcaneveket feltüntető táblák nincsenek. A helybeliek és az idegenek is csak úgy tudnak tájékozódni, ha a

keresett helyet egy-egy nevezetes épülethez, térhez, szoborhoz, vagy egyéb közismert létesítményhez igazítják. Eppen emiatt a postaküldemények jó részét a címzetek postafiókokra címeztetik, ezzel meggyorsítják a kézbesítést. A latin betűvel megcímezett küldeményeket ugyanis esetenként átírják japán írásjelekre és csak azután kerül sor a kézbesítésre. Az írás egyébként rendkívül nehéz, úgynevezett képirás. A gyerekek tízéves korukra 2800 írásjelet sajátítanak el, ami az egyszerű társalgáshoz elegendő. A művelt embernek több 10 ezer jelet kell ismernie. Ez meglehetősen nagy hátrányt jelent az európai kultúra átvételénél, de a hagyományok tisztelete erősebb.

S hogyan élnek a város lakói?

— A második világháborút követően, amerikai tökébe-özönléssel, a japán ipar és kereskedelem hallatlan lendületet vett. A technika óriási fejlődése mellett számos iparágban, mint például a hűtő-technikában, élen járnak. A színes televízió náluk már megoldott kérdés. Japán valószínűleg az Amerikai, 1,5, 2,3 millió lakosú városokkal, felhőkarcolókkal és magasvasutakkal. Japánban igen sok a működő vulkán és a hőforrás, az épületeket és a szállodákat a hőforrások látják el forró vízzel. Minden japán jellegű szállodában külön a férfiak, külön a nők részére ilyen forró vízű fürdőkamencék vannak. A japán ember számára naponta kétszeri fürdő kötelező. Az esti étkezés előtt és után. Itt kell elmondanom, hogy a japánoknál az étkezés ősi szertartással megy végbe. A táplálékuk 80 százaléka a tengerből kerül ki: hal, rák, csiga, moszat stb. Az étkezésnek különböző változatai vannak, az egyik a tempura. Ennek az a lényege, hogy minden ételt a vendég előtt sütnék ki olajban. A másik a sukijaki. Ennél marhahús a fő fogás, de nem ám akármilyen. Az állatot levágás előtt egy hónapig sörrel itatják. Ennek következtében 7–800 kilóra is felhízul, húsát különlegesen jóízű és porhanós lesz. A japánok a földön ülve étkeznek, a már ismert pálcikák használatával. Az udvarias japánok az európaiak részére némiképp szövegetes faragott pálcikát adnak, nyilván azért, hogy arra valamit mégis rátegyenek az ételből. A japánok sima elefántcsont pálcikákkal esznek — csodálatra méltó ügyességgel.

— Látnunk egy színházi elő-

adást is. A több ezer éves hagyományokkal rendelkező színház kultúra még ma is él. A színpadon egy hangszerek előadó (narrátor) éneklő a szöveget és a színészek arcjátszékal és mozdulataikkal pantomimszerűen elevenítik meg a történetet.

Sajnos, ilyen rövid cikk keretében nincs lehetőség a rengeteg élmény ismertetésére. Az olimpiai előkészületekről, a majmok szigetén tett látogatásról, a Pillangókisasszony Cso-cso-zsan-jának Nagasaki melletti házáról talán másik alkalommal beszélgetünk.

— Még csak annyit: mi volt a legérdekesebb élménye?

— Odafelé a karachi repülőtérre, a csoportos beszállítás előtt a légitársaság személyzetét kísérelében egy igen jól öltözött nő szállt be elsőnek a gépbe. Találgattuk, hogy ki lehet az, akit ilyen megkülönböztetett udvariassággal kezelnek. Európai, ázsiai, talán egy hindu hercegnő, vagy más magas rangú személyiség? A rejtélyt nem tudtuk megfejteni. Mi is, mint a többiek, megfelelő tisztelettel bámultuk a hölgyet egész Tokióig, meg sem kísérelve az ismerkedést.

Amikor aztán megérkeztünk a repülőtérre és a fogadási repülőre összegyűlt bizottság bemutatkozásán, valamint a kölcsönös üdvözléseken átesünk, a magyar kereskedelmi képviselőt egyik tagja odafordult hozzánk:

— Hát a hölgyet hol hagy-

tátok? — Milyen hölgyet? — Az új titkárnőket. An-

nak is most kellett Pestről érkeznie.

Mit gondolsz, ki volt a titkárnő? Eltaláltad, a „hindu hercegnő”.

UNGI TIBOR

Enyhülnek a hírlapterjesztési gondok

A napilapok és hetilapok, valamint az egyes folyóiratok olvasótáborát az elmúlt évben növeltük. A napilapoknál 94 ezerrel, — ebből 45 ezer példány a megyei lapok —, nőtt az olvasók száma. A hetilapoknál 320 ezerrel nőtt a példányszám.

ENYHÜLŐ LÉTSZÁMGOND...

Amikor az ez évi terveink ismerteté váltak előttünk, láttuk, hogy a jelenlegi felkészültséggel nehezen tudunk eleget tenni azoknak. Az elmúlt évben, vizsgáltuk az előfeltételeket és összegeztük azokat a személyi és dologi igényeket, amelyek az ez évi fejlesztési feladatokhoz szükségesek. Sajnos, igényeinket az országos szervek csak részben elégítették ki. Az ismert népgazdasági szinten meglevő munkaerőhiány miatt, az igényelt létszámnak mintegy 40 százalékát kaptuk. Ebből elsősorban mintegy 20 fővel az expedíciók létszámát növel-

tük. A szervezési feladatok végrehajtását budapesti és vidéki szinten 12 dolgozóval segítettük. Az ország-ór leg-nagyobb városában, a hírlap-csoportokat átszerveztük osztályokká, s ehhez a létszámot is biztosítottuk. Az igazgatóságok saját hatáskörükben sok közép- és nagyhivatalban rendezték a hírlapcsoportok és hírlapfelelősök elfoglaltságát, de ez nincs még mindenütt megnyugtatóan megoldva. Sokhelyütt nem lehetséges az alkalmi munkavállalók foglalkoztatása, pedig ez a legjobb módja a tehermentesítésnek.

FÉL MEGOLDÁS A TECHNIKAI FELTÉTELEKNÉL

Eredményként könyvelhetjük el, hogy a megyei hivatalok ez év elejére megkapták az összeadó- és szorozógépeket, amelyek könnyítették az elszámolást. A jövőben azt is megállapítjuk, hogy a központi hivataloktól a KHI-ig bezárólag, milyen gépek beszerezésével, új eljárások alkalmazásával lehetne könnyebbé tenni a jelenlegi munkakörülményeket.

Az árusításban is létszámgondokkal küzdünk, de a rendelkezések értelmében, alkalmi munkavállalókkal nagyrészt megoldjuk ezt. Itt inkább a technikai feltételek — boltok, pavilonok és egyéb árusítási helyek berendezése, azok világítása, fűtése — okoznak nagyobb gondot. Bár ez évben 40 új pavilon és 100 kisebb hírlapárusítási kioskuszul el, mégis kevés. A Postavezérigazgatóságon olyan döntést hoztak, hogy a jövő évben az erre fordított összegeket mintegy 50 százalékkal növeljék.

Az árusok munkájának és munkakörülményeinek javulását elősegíti, hogy a közeljövőben — egyelőre csak kísérletként —, a sajtótermékek munkahelyre történő szállítást bővítjük. Ha a kísérlet be-

válk és a feltételeket (gépkocsikat és egyéb járműveket) biztosítani tudjuk, úgy ezt a rendszert országosan és fokozatosan bevezetjük.

A kézbesítésnél az előfeltételek biztosításának hiánya okozza a legtöbb gondot. Az előfizetők száma évről évre több száz ezerrel gyarapodik: napilapoknál évente 80 ezer, a többi lapnál 420 ezer. Növelte a kézbesítők igénybevételét az is, hogy januártól több sajtóterméknek nőtt az oldalterjedelme. Viszont a postás kézbesítők száma csak kis mértékben növekedett. Ma mintegy 8 ezer postás és 2340 külön hírlapkezelő foglalkozik a feladattal. Mivel előrelátható volt, hogy a kézbesítők létszámgényeinek nem tudjuk kielégíteni, szorgalmaztuk a külön hírlapkezelő-sítők alkalmazását. A bevált hírlapkezelő-sítők megtartását, újak felvételét a január 1-től érvénybe lépett új jutalérendszer segítette el. Összjövendelmük így több mint 20–22 százalékkal emelkedett. Ez év májusában már 200 fővel több hírlapkezelőt alkalmazott a posta, mint tavaly. Nyugodtan kijelenthetjük, mindezekkel az intézkedésekkel több városban és

falun rendeztük — ha átmenetileg is —, a hírlapkezelést.

HATSZÁZEZER FORINT MUNKÁKÖNYVÍTÉSÉRE

Példákat sorolhatunk azokról a vezetőkről, akik kezdetben idegenkedtek a hírlapkezelők alkalmazásától, de ma már elismerően nyilatkoznak rólok. A vizsgálat alapján örömmel állapítottuk meg, hogy kézbesítési módszerünk tért hódít a falvakban is. Jelenleg 257 vidéki hivatalban, 425 hírlapkezelő dolgozik, s ahol szükséges, ott átszervezzük a kézbesítést. Néhány helyiségben a hírlapoknak és a nagyalakú postaküldeményeknek kézbesítőjárásokra előre történő szállítását az igazgatóságok saját hatáskörükben oldották meg. A további alkalmazásnak előfeltétele: a gépkocsilátás sajnos, még nem biztosított. Napirenden tartjuk a levélsekre nyitott útján történő kézbesítés szélesebb körű bevezetését.

A kerékpárokkal és kézbesítő-táskákkal való ellátást meggyorsítottuk, és ebben az évben erre már külön 600 ezer forintot adtunk az igazgatóságoknak. Megrendeltünk több könnyű, műanyag- és vászon-táska-típust is, amelyeket kísérletként használnak, s az eredményektől tesszük függővé megrendelésüket.

Még hosszú ideig felmerülnek olyan igények, mint a gépkocsi és a létszám. A kiegészítőknek mindenkor a népgazdasági lehetőségeket kell figyelembe venni. A vidéki nagyvárosokban levő postahivatalokban igyekszünk segíteni azzal is, hogy a jövőben négy nagyvárosunkban a postai hírlapszállító szolgálat megkönnyítésére egy-egy gépkocsit biztosítsunk. Több személyi, bérügyi intézkedést rendezünk a jövőben, amelyek a mindennapi gondok megoldását, a munka megkönnyítését és eredményességét szolgálják.

A Postások Szakszervezete Elnöksége és a Postavezérigazgatóság a lehetőségekhez mérten, arra törekszik, hogy a reánk váró feladat elvégzéséhez szükséges feltételek, a munkakörülmények egyre javuljanak. Ez nem jelentheti viszont, hogy hivatalainkban, városban és vidéken egyaránt, ne használjuk ki eredményesebben a helyi lehetőségeket.

Toplak Ferenc
ügyszóvezető

Bírálatunk nyomán Felújítják a postahivatalt...

A Postás Dolgozó ez évi áprilisi számában „Jajszó Perkapán, meghallják-e Pesten...” cím alatt megjelent írásra az alábbi tájékoztatást adom:

Perkupa postahivatalának nehéz és kedvezőtlen elhelyezési körülményeit ismerem. A hivatal valóban személyi tulajdönt képező ingatlanban működik. Hosszas tárgyalások után tudtam megszerezni a tulajdonos engedélyét a részben átalakításhoz. A különböző engedélyek beszerzése után nehéz volt kivitelezni a munkát. A Borsod megyei KISZÖV ez év második felében az edényi Vegyipari Ktsz-t jelölte ki a munkára, s így a szerződés kötés is folyamatban van, amely szerint a ktsz 1964. augusztus 15-én kezdi és október 15-én fejezi be a munkát. Az átalakítás során a hivatal utcai bejáratát, külön közönség-várat és távfelügyeleti fülkét kap. A hivatali helyiség így megfelelő lesz és a fűtőtesteket is biztosítjuk.

Dr. SZABÓ ELEMER,

a Miskolci Postaigazgatóság vezetőjének forgalmi helyettese

Postahivatal a bábeli nyelvzavarban

(BNV 1964)

A városligeti vásárváros forgatagában, a sok látnivalóval igérő és sok érdekességet tartalmazó pavilonok sokaságában, fontos szerepet játszott a Magyar Posta is.

Mielőtt részletesen beszámolnánk erről a munkáról, s kiválogatnánk azokat a történeteket, amelyek izgalmasa, színessé és gazdaggá tették az itteni postások munkáját, néhány szót kell szólni Abri Györgyről, az alkalmi postahivatal vezetőjéről. Mindenütt ott van, ahol szükség van rá. Amikor hazánkban járt Hruscsov elvtárs, az újságíróklub telexgépeit irányította, most a vásár után a Technika Házban itti fel tanyáját, de ott találjuk őt a nemzetközi tanácskozásokon és minden olyan megmozduláson, ahol a postának jelentős szerepe van.

De most térjünk vissza a Városligetbe, az 1964. évi Budapesti Nemzetközi Vásárra.

Levél — távirat — mázsaszámra

A vásári postahivatal 40 dolgozója, a központi hivatalban három pavilonban, két autópóstán és a külföldiek klubjában felállított telex-be-rendezésen tevékenykedett. Az idén a hivatal nagyobb forgalmat bonyolított le, mint a múlt esztendőben. Ez egyben jellemzi a vásár sikerét, nemzetközi tekintélyét és nem utolsósorban hazai jelentőségét. A vásár ideje alatt több ezer levelezőlapot, több mázsaszámú levelet és több száz telex-táviratot továbbítottak csaknem a világ minden tájára.

Különösen nagy volt a forgalom a külföldiek klubjában, a telexgép körül. Itt kötődtek meg véglegesen a különböző kereskedelmi ügyeket, itt kértek engedélyt az üzletkötéshez a vásáron megjelent cégek képviselői, az otthon maradt tulajdonosoktól, társaságoktól.

Egyszer egy táviratfeladó németül kérte meg Szalai Lajos telexkezelőt, hogy továbbítsa üzenetét egy számára ismeretlen távolkeleti nyelven. Másnap ismét megjelent — már a válaszlát — a német nyelvet beszélő kereskedő, de most franciául mutatkozott be, viszont a válasz a távolkeleti országból angolul érkezett. Szalai szaktársa kissé megdöbben, de meglepetése csak fokozódott, amikor a távolkeleti kereskedő a válasz utolsó mondatát magyarul közölte, s az így hangzott: „En is magyar vagyok, üdvözlök benneteket”.

Pórlújt felvásárló

Stefánik Teréz a 1-es pavilonban dolgozott. Magyarok, külföldiek tolongtak kis pultja előtt, hogy megvásárolhassák az egy forintos vásári, a két forintos svéd atlétikai, vagy a 60 fillér értékű agyteleki bilyegyet. Mindegyik bilyegfajtából volt elegendő és mindenki annyit kapott, amennyit éppen kívánt. Egy ószes halántékú, elegáns úr lépett az egyik nap Stefánik Teréz elé. Angolos kiejtéssel, tört magyarsággal beszélt. Vá-sárolt 20 levelezőlapot, 20 levelezőlapot és mindegyikhez valamennyi bilyegfajtából egyet-egyet. Másnap ismét megjelent az elegáns úr, kezében a levelezőlapokkal és borítékokkal és felháborodottan közölte, hogy miért vásárolta meg vele mindezt, ha amúgy is kapható a bilyeg.

Stefánik Teréz bármennyire is ápolja a nemzetközi kapcsolatokat, a borítékokat és levelezőlapokat nem vásárolta vissza, de a külföldi úrnak kénye-kedve szerint adott a különleges szép magyar bilyegkekből.

Tv „sztár” és a két öreg...

Darabos Magdolnának is sok izgalmat hozott az idei vásár. Az autóposta motorkocsiján teljesített szolgálatot. Az egyik délelőtti ismerős arcú férfi jelent meg nála. Bemutatkozás után derült ki, hogy a televízió egyik népszerű riportere. Nem bilyeglet akart vásárolni, nem is levelet feladni, hanem csupán arra kérte Darabos Magdolnát, hogy nyilatkozzon

a televízió munkájáról és mondja el véleményét a nemzetközi vásárról.

A történethez még hozzá tartozik, hogy Darabos Magdolna a képernyő előtt is megállta a helyét és azóta a kollégái tv-sztárnak nevezik. S bármennyire is szerény a kislány, mégis büszke arra, hogy méltón képviselte a postásokat ország-világ előtt.

A vásári postahivatalnak volt két kézbesítője is, akik a táviratokat hordták ki a különböző pavilonokba, és azokat a leveleket és kézbesíteni valókat, amiket a Bp. 70. sz. postahivatal továbbított a vásári hivatalnak. Mindkét nyugdíjas postás szívesen vállalta a megbízatást. Faragó Józsi bácsi és Grence István

napokon belül a vásár legnépszerűbb emberei közé tartozott. Volt olyan nap, hogy 10–15 pavilonra kellett felkeresniük, így sok-sok kilométert gyalogoltak a vásár területén.

Szólni kellene még Miklósi Agnesről, aki ugyancsak az autópóstán teljesített szolgálatot, Barna Ferencéről, Komlós Erzsébetéről és a többiekéről, akik fáradságot nem kímélve, a bábeli nyelvzavarban végeztek napi munkájukat. Az ő munkájuknak köszönhető, hogy az idei vásárvárosban ismét növekedett a Magyar Posta nemzetközi tekintélye, mert külföldiek és hazaiak egyaránt csak elégedetten tudtak nyilatkozni a vásári postahivatal tevékenységéről. Ráczalmási György

Lapzárta után érkezett

A felsőfokú egésznapos postaforgalmi tanfolyam évzáró ünnepélyén Csorba József, a szakszervezet budapesti bizottságának titkára jutalmat ad át a legjobbaknak. A tanfolyamot 31-en végezték el.

„ARANYCSILLAGOSOK”

A kiskunhalasi postán, mint a kezében, mindennel ellátják. Így biztosították az árván maradt kislány jövőjét.

Gyuszi ez évben megkapja a segédlevelet. Az ipari tanuló megyei versenyen első helyezést ért el, s talán mire e sorok napvilágot látnak, a Sopronban rendezett országos versenyről is oklevéllel tér vissza. A szakszervezeti bizottság a most már fiatal emberre cserepedett Gyuszi szeretettel, mintha csak azt kérdezte volna: mi lesz velem, ki törődik majd velem, mi lesz a sorsom. Hasonló gondolatok foglalkoztatták a temetéseken résztvevő postásokat is.

Másnap reggel munkakezdés előtt röpgyűlésre hívta össze a hivatali párt-, szakszervezet és szakmai vezetők a dolgozókat. A röpgyűlésen Gyuszi volt a napirend. A határozat ellenjavaslat nélkül gyorsan megszületett: A KST évi kamatából össze gyűlt pénz — amelyet a dolgozók televízió vásárlására akartak felhasználni — az árva kislány nevelésére és tanítására teszik félre. A szakszervezeti bizottság rendszeresen gondját viseli a fiúnak, ipari-tanuló-iskolába járatták, s

—szantner—

A postás színjátszók sikere

A Szegedi Postás Művelődési Otthon színjátszó csoportja április 4-én mutatta be Szinetár-Béhar „Susmus” című zenés vígjátékát. Az új színdarabnak nagy közönségsikere jellemezte, hogy az előadást 5-én és 12-én is meg kellett ismételnük és ebben a hónapban még két alkalommal tűzik műsorra. A szegedi előadások után a színjátszó csoport megkezdte a ma már hagyományos vidéki turnéját is. A környező falvak lakóival kialakult jó kapcsolataért a színjátszó együttes minden elismerést megérdemel, hiszen a napi munka után szabad idejük nagy részét áldozzák a közösségért.

Angyal Rezső

POSTÁSOK ÉS VASUTASOK

Sok függ attól, hogy a mozgópósta a vasutasok hová állítják. A szegedi állomáson Korom Pálné szolgálattevő forgalmista és tolató brigádja már nemegyszer szembesült a hajnalban érkező budapesti mozgópósta a Békéscsabára induló postakocsival, így sok fizikai munkától menti meg a Szeged 2. posta dolgozóit. Tóth Sándor forgalmista. Lengyel Imre tolató brigádjához pedig többször segít a postásoknak a csomagátvitelben is. A vasutasok önzetlen és ötletes segítségével a postások munkája is jobban halad. Köszönjük fáradozásukat.

K. M.

Zárszámadásunk

A központi vezetőség május 29-i ülésén elfogadta a szakszervezet 1963. évi gazdálkodásáról szóló jelentést, a zárszámadást. Az elmúlt évi gazdálkodás során arra törekedtünk, hogy — a szakszervezeti mozgalom előtt álló politikai feladatokat és a postás dolgozókkal történő fokozottabb gondoskodás elvét fi-

Akik élén járnak, és akik elmaradtak...

Nem volt könnyű feladat a felemelt tagdíjbevételei terv teljesítése. Ehhez a szakszervezet tömegbefolyásának növekedésére, a tisztségviselők meggyőző nevelőmunkájára volt szükség. A tagdíjbevétele egy év alatt 110 000 forinttal emelkedett, ami a tagdíjbevételei előirányzat 100,1 százalékos teljesítését eredményezte. Ebből vidéken 98,9, Budapestre 100,5 százalékos teljesítés jutott. Kifogástalan a tagdíjbélyeg-ellátás. Egyre kevesebb azoknak az alapszervezeteknek a száma, amelyek időben, tehát a tárgyhónapot megelőző 15-ig nem veszik át a bélyegeket, vagy feleslegesen tartálkóltnak, s így pénzeszközöket kötnek le. Nem szólva arról, hogy ilyenkor a bélyegek piszkolódhatnak, elrongyolódhatnak.

Kedvezően alakult a szervezőtársaság, amely országosan 97,8 százalékos. Az arány vidéken 97,5, Budapestre pedig 98,2 százalékos. Örvendetes a budapesti alapszervezet munkájának javulása. A megyék közül kiemelkedő Pest és Baranya 99,3, Békés és Győr-Sopron 99 százalékos eredményével. A leggyengébbek közé sorolható Tolna 92 és

gyelembé véve — szervezeteink részére biztosítsuk az eredményes munkához szükséges anyagi eszközöket. A jelentés főbb mutatószámai bizonyítják: eleget tettünk a követelményeknek, mert mind a bevételi, mind a kiadási előirányzatokat 99,9 százalékkal teljesítettük.

Veszprém 92,9 százalékkal.

A fizetőkészség általában 98,99, Békés megyében pedig 100 százalékos. A fizetőkészség vidéken kedvezőbb: 98,7, Budapestre viszont 97,2 százalékos. A budapesti alapszervezetek tehát van még mit javítaniuk.

A tagok 1,5 százaléka három hónapnál kevesebb, 0,3 százaléka (137 fő) három hónapnál több tagdíjhátraléka van. Ezek az adatok meglehetősen az 1962. évekkel, amivel tehát nem lehetünk elégedettek, ugyanis az elmúlt évben nem sikerült az elmaradók számát csökkenteni.

Alapszerveink — különösen a nagyobbak — mind jobban élnek önállóságukkal, s megnekedett anyagi eszközöket egyre inkább a tagság érdekében használják fel.

Alapszerveinknél közvetlenül visszamarad a tagdíjbevétele 44,3 százaléka. Ebben az összegben a 35 százalékos és a különreszemesedőknél kívül benne van az 537 300 forint temetési és szülési segély is. Az alapszervezet rendkívüli segélyekre 1963-ban 451 800 forintot fizettek ki.

Rosszul értelmezett önállóság...

Az alapszervezetek 1963-ban a rendelkezésükre álló 3 664 400 forintból 42,8 százalékos szociális, 24,1 százalékos kulturális, 23,9 százalékos szervezési és ügyviteli, 9,2 százalékos pedig sportcélú fordítottak.

A gazdálkodás általában fegyelmezett, de néhány alapszervezet az utóbbi időben helytelen állásfoglalásra is felfigyeltünk. Kijelentettük, hogy a szakszervezeti alapszervezet tulajdonképpen önálló, s pénzzel azt csinál, amit akar, ebbe a felsőbb szervek nem szólhatnak bele. Az anyagi eszközök hova fordításába valóban nem kívánunk beleszólni, amíg az a mozgalom és a tagság érdekében történik. Viszont, ha a gazdálkodásban egyéneket, vagy kisebb csoportokat helytelenül értelmezett érdekei érvényesülnek, vagy az eszközök felhasználása éppen szabályellenes, az alapszervezeteknek igenis közbe kell szólniuk.

Egy év alatt az alapszervezet 765 000 forintot készpénzre fordított, 904 000-re növekedett. Ez is arra figyelmeztet mindannyiunkat, hogy a pénzeszközök felhasználásánál nagyobb körültekintéssel kell eljárni. Itt kell megemlítenünk arról is, hogy tavaly a KST-k részére 417 000 forint forgóeszköz-kiegészítést juttattunk, s így minden hozzá-

forduló alapszervezet igényét kielégítettük.

Megyebizottságaink az előző év által jóváhagyott költségvetési alapján, a Szakszervezetek Megyei Tanácsainak segítségével gazdálkodnak. Kedvezőek az elmúlt két év tapasztalatai. Javult a költségvetési és pénzügyi fegyelem. Ez a rendszer nem csorbította a megyebizottságok önállóságát, hiszen a jóváhagyott költségvetés alapján maguk gazdálkodnak.

Mire költjük pénzünk?

Központilag 1 273 000 forintot fordítottunk kultúrnevelési célra. Ebből könyvtárak fejlesztésére 357 000, a művelődési házunk 120 000, a központi lap nyomdai előállítására 234 000, a tisztségviselők képzésére 182 000, a szakmunkások bizottságoknál 81 000, az alapszervezet kulturális rendezvényeinek támogatására 124 000 forint jutott.

Jelentős összeget — 2 458 000 forintot — fordítottunk szociális célra. Üdülők fenntartásához és a postás dolgozók különböző jellegű üdültetéséhez 2 075 000 forinttal járultunk hozzá. A kis jövedelmű nyugdíjasok étkeztetésére és támogatására 120 000 forintot, biztosítottunk. A szakszervezetek összefogá-

sával a Budapesti létesítendő és a Hajdúszoboszlón már elkészült üdülő építéséhez 100, illetve 158 000 forinttal járultunk hozzá. A postás dolgozók sportolására 560 000 forintot adtunk. Ebből csupán az alapszervezeti tömegsportra 457 000 forintot.

A gazdálkodást minden szinten megfelelő ellenőrző szervek vizsgálják. Ez már maga is biztosíték arra, hogy az alap- és középszervek, valamint a központi vezetőség osztályai arra törekedjenek, hogy a pénzügyi rendelkezések betartása mellett, egyre többet adjanak vissza a befizetett tagdíjakból, akár közvetlenül, akár közvetve a tagságnak.

Az elmúlt évben nőtt az érdeklődés a gazdasági, pénzügyi feladatok iránt. Egyre több szakszervezeti taggyűlésen tesznek észrevételt a gazdálkodással kapcsolatosan. Öszintén meg kell azonban alapvető a fordulat, hanem csupán a tagság ad egyre inkább hangot véleményének, és él ellenőrzési jogával. Ennek érdekében igen sokat tehetnek a számvizsgáló bizottságok, amelyek munkája az elmúlt évben bizony nem fejlődött kielégítően.

Zárszámadásunk nem lenne teljes, ha nem mondanánk köszönetet a titkároknak, a gazdasági felelősöknek, a számvizsgáló bizottságok tagjainak, a bizalmiaknak és mindazoknak a tisztségviselőknek, akik területükön erejükhez mérten támogatták az 1963. évi költségvetésben meghatározott célok elérését és segítették az 1963. évi tagdíjbevételei tervet teljesíteni.

Arany Lajos

Egy mozgalom eredményei

Kozák Margit, a szakma ifjú mestere éppen egy évvel ezelőtt nyilatkozta a Rádió Esti Krónikájának:

— Szeretnék tovább tanulni, a most elért tudásomnál magasabb szakképzettséget szerezni.

A fiatal szaktársnő akkor jött ki a tanteremből, amelyben társaival együtt a szakma ifjú mestere mozgalom vizsgakérdéseire kellett felelnie. Most, egy évvel később, mint a szakma ifjú mestere, abba a tanterembe jár, ahol a posta felsőfokú forgalmi tanfolyamán szakképzett-ségét tovább növelheti. Kívánsága teljesül: képzett postatízt lesz belőle. S mindez úgy kezdődött, hogy ráállt arra az első lépcsőfokra, amelyet a tudás útján a szakma ifjú mestereinek neveznek.

„Aranyhullás...”

A budapesti igazgatóság területén három éve szervezik a postás fiatalok szakmai ismeretének gyarapítását szolgáló mozgalmat. 1961. november 18-án 181 fiatal jelentkezett, hogy megpályázza a kihirdetett címet. Az idén már 225 ifjú postás jelentkezett.

— S hányan érkeztek el a vizsga dobogójáig? — kérdezzük Németi Gézáttól.

— Az idén 104 postás fiatal vizsgázott sikeresen a múlt évi tananyagból, közöttük 51 arany- és ezüst-, illetve bronz-

fokozatot osztottunk ki, jó tanulmányi eredményük elismerése jeléül. Az ünnepségen az igazgatóság összesen 19 500 forint pénzjutalommal díjazta a fiatal postások szorgalmát. A vizsgabizottság alapján az arany-, ezüstjelvényesek 350—250 forint, a bronzfokozat tulajdonosai pedig 100 forint értékű pénzjutalomban részesültek. Akiknek nem sikerült semmilyen helyezést elérniük, azok oklevelet kaptak.

Hogyan lehet érvényesülni?

Az igazi haszon mégsem ez. A tavalyi évben az ifjú mesterek közül a Budapesti Igazgatóság területéről 17 fiatal szakember került felsőfokú forgalmi tanfolyamra. A napi munkában sokan jeleskednek. Tavaly a termelési tanácskozásokon az idősebb dolgozók 12 ifjú postást javasoltak kiváló dolgozó cím viselésére.

Az igazgatóság és a szakszervezet budapesti bizottsága is segített és figyelemmel kíséri az ifjú postások előmenetelét. Valósággal szakmai karriert futottak be néhány év alatt. Morvai Ferenc, aki kétszer elnyerte a szakma ifjú mestere aranyfokozatát, már elvégezte a postatízt tanfolyamot, szocialista brigádvezetőként is dolgozott, és ma a Budapesti Postaigazgatóság munkagyi előadója. Kövesdi Ferencné a Budapesti Igazgatóság oktatási előadója. Kövespataki László, a Budapest 72. sz. hivatal irányítója, ráduplázott a tavalyi eredményére. Először oklevelet, a második tanfolyamon már aranyérmét kapott.

Érdekes!

Érdekes eset történt a múlt évben. Osvát József ifjú pos-

tás 1962-ben bronzfokozatot ért el, amely egyáltalán nem elégítette ki a fiatal szakembert. Egy évvel később újra jelentkezett, csak hogy időközben behívták katonai szolgálatra. A tanulást sikerült a honvédségnél is folytatnia, s a vizsgára már a postás egyenruhá helyett katonai egyenruhában jelent meg.

A közeimúltban számoltak be éppen az idei szakmai vetélkedőre jelentkezett ifjú postások. Az első tapasztalat: jó közepes a tanulmányi szint, amely később, az év végéig állandóan felfelé ível. Ez már így van évek óta: csak az első akadályvétel nehézség, szokatlan.

A szakma ifjú mestere mozgalom fejlesztésének védnöke a KISZ-szervezet, amely szívén viseli az ügyet, sokat segít, szervezi a fiatalok jelentkezését, arra ösztönzi őket, hogy többet tanuljanak. Ezt a törekvést a szakszervezet helyi bizottságai is felkarolják, támogatják. Egyes helyeken azonban előfordul, hogy keveset törődnek a néhány éves múltja visszatékintő, ám eddig is szép eredménnyel folyó mozgalomra. Pesterzsébeten az idén mindössze egy ifjú postás jelentkezett a tanfolyamra, az is nem régen áthelyezéssel került az ottani postahivatalba.

A Budapesti Postaigazgatóság fiataljainak számai bizonyítják: érdemes tagja lenni a szakma ifjú mestere mozgalom, évről évre növekvő táborának.

BÉKÉS ATTILA

A szakszervezeti bizottságok figyelmébe!

A SZOT-elnökség határozata értelmében, a Postások Szakszervezetének egyetértésével, a Táncsics Könyvkiadó az alábbi kiadványokat küldi meg az szb-nek.

B. Tóth Matild: A magyar nők jogainak fejlődése. A szerző — a legfelsőbb bíróság tanácsvezető bírása — bemutatja a nők jogi helyzetének fejlődését, alakulását Magyarországon. A mű segítséget nyújt a szakszervezeti tisztségviselőknek abban, hogy még inkább érvényre juttassák a nők egyenjogúságát és az őket védő törvényeket. (Ára: 8,10 forint).

Legény Miklósné: Szocialista brigádok a művelődés útján. A szocialista brigádok kiskönyvtára második kötetében a művelődési vállalkozásokhoz nyújt ötleteket, ismerteti a jól bevált módszereket. (Ingyenes)

Egy felségsértés következménye...

1840 egy napján szokatlanul zajos volt az angol parlament. Egy Rowland Hill nevű képviselő felszólalásában különös és vakmerő tervvel lepte meg a brit biróadalom népet. Javasolta: minden postán küldött levélre egy kis címkét — vagyis bélyeget — ragasszának. Rowland Hill be is mutatta a mintát, a saját készítményű bélyeget.

A kis papírszeleten Viktória angol királynő arcképe díszlett. Ez a tény annyira felháborította Maberly ezredet és híveit, hogy azok felségsértésnek minősítették Hill javaslatát. Az okok kézzelfoghatóak voltak. Hogyan is képzelhette el Rowland Hill, hogy az angol királynő arcképét pecsét csúfíthatja, nem beszélve arról a felségsértő tetről, amelyet a bélyegek megnyalásakor idézünk elő, követünk el.

Bár az ezredes és társai igyekeztek meggyőzni igazukról a közvéleményt, az angol parlament próbaképpen mégis beleegyezett Hill tervének kipróbálásába. Az ötlet győzedelmeskedett.

Hogy milyen nagy dolog volt ez, csak akkor értékelhetjük kellően, ha figyelembe vesszük, hogy az első bélyeg megszületése óta eltelt 124 esztendő alatt a világon mintegy 150 ezer féle bélyeg jelent meg. S, hogy a régi bélyegeknél milyen értékük van, arra szolgáljon itt egy példa. A híres Maurithus-bélyeg, amelynek ára 110 esztendővel ezelőtt mindössze 1 penny volt, egy londoni árverésen 4500 font sterlingért cserélt gazdát.

U. M.

Rajk András

Akik már az új utat járók...

Bensőséges ünnepség színhelye volt május 14-én a nyíregyházi postás kultúrterthon. A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság üzemeli közül az országban elsőként a nyíregyházi góc-üzem nyerte el a szocialista munka üzemé megtisztelő címet. E napon kettős volt az öröm, hiszen az üzem dolgozói másodízben nyerték el a szocialista brigád zászlót és jelvényt.

Az ünnepségen megjelent: a Postavezérigazgatóság képviselőjében Orova József ügyosztályvezető, Szarvas Sándor, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság vezetője, valamint az igazgatóság több vezető munkatársa.

Szarvas Sándor, az igazgatóság vezetője, ünnepi beszédében ismertetette az elért eredményeket, amelyek lehetővé tették, hogy a nyíregyházi üzem dolgozói elnyerhették a szocialista munka üzemé címet. A nagy-szerű munkaeredmények mellett a szocialista brigádok tagjai nagy lépést tettek előre a szocialista emberré formálás terén is, mert rendkívül tartalmas ideológiai és kulturális vállalkozásokat is teljesítettek. Szarvas elvtárs beszéde további részében szólt a munkaverseny, a szocialista brigádmozgalom jelentőségéről, s arról, hogy a nyíregyházi góc brigádjainak életében milyen jelentős változást eredményezett a mozgalomban való részvétel.

Az ünnepség után a megjelent vezetők fehér asztal mellett hosszasan elbeszélgettek az üzem dolgozóival. További sok sikert kívánunk!

DOROSZLAI

POSTÁS CSALÁD OTTHONA

Rovatvezető: JURIS IBOLYA, kétszeres Munkácsy-díjas íparművész

Virág a lakásban

Nagyon sokan érdeklődnek a kis lakások virággal való díszítésének feltételeiről, módszereiről. Ez érthető, hiszen a virág igen szép és a levegőt tisztábbá tevő hatása egészségügyi szempontból sem közömbös.

A virágokat általában csepeztől vagy a szekrény tetőjére vagy az asztalra helyezik. Kis lakásról lévén szó, a cserepek kényelmetlenségét okoznak, így rövid idő múlva nem sokat törődnek velük, a virágok pedig elpusztulnak. A legtöbb lakásban legfeljebb a születésnap vagy névnap virágai vannak, arra az egy-két napra, amíg el nem száradnak. Vajon egyáltalán milyen virágfajták azok, amelyek a legjobban bírják a szoba levegőjét?

Ez éppen olyan komoly megfontolást igényel, mint amelyet a bútorok, dísz tárgyak kiválasztására fordítunk. Az elhelyezési lehetőségtől függ, milyen virágot válasszunk.

A legjobban az ablakot használhatjuk ki. Bevált módszer, hogy ládikát csinálunk, erdei földet rakunk bele és kora tavasztól késő őszig végigültethetjük mind azokat a virágokat, amelyeket a kertekben láthatunk. Természetesen azokat elsősorban, amelyek az ablakot díszítik és nem veszik el a fényt lakásunktól. A piacokon kérészek árulják a palántákat. Kezdetjük százszorszéppel, árvácskával, majd hajnalkával, estikével, sarkantyúvirággal, taticával, nyáron pedig a megleget legjobban bíró nyári szegfűvel (mezei szegfűnek is hívják) folytathatjuk. Ennek nagyon jó illata is van. A csodálatosan szép muskátli-ról sem feledkezhetünk meg. Ez az a virág, amely akkor szép, ha gondosan teleltetjük. Csúpan a legismertebbekből soroltam fel néhányat.

A szobában a legkülönbö-

zobb módon helyezhetjük el virágainkat. Az egyik legsebb mód, — az általános szokástól eltér — az ablak közelében levő sarokban, a mennyezetről lefüggő kerámia tartóban elhelyezni a virágot. Erre a célra a legalkalmasabb a pletyka, hiszen lefelé nyúlik. Futónövény lévén, szép zöld színével nagyon dekoratív hatású, egyébként a legbeváltabb szobanövény. Nem igényes, mi magunk szaporíthatjuk dugványozással és a világon semmire nem kényes.

Oldalfalakra felakasztva, szintén kerámiákban helyezhetünk virágot. Erre a célra igen szép, úgynevezett falikaspók is kaphatók.

A cserepes virágot lehetőleg az ablakokhoz helyezzük virágállványokra. Aszerint válasszunk az állványt, hogy milyen virágokat akarunk lakásunk számára beszerezni.

Igen népes a kaktuszok kedvelők csoportja. Ajánlom a többpolcos megoldású virágállványt, amely falhoz állítva is igen széppé teszi a lakást. A kaktuszgyűjtők bizonyára több fajtát szednek össze. Felhívom egy fajtára a figyelmet. Köznyelven karácsonyi kaktusznak hívják. Karácsony és újév között virít, így lakásunkban a tél közepén is nyílik a gyönyörű pirosborsos virág. Ez a kaktusz egyébként még nyáron is virágzik.

A legkedveltebb szobanövények egyike a fikusz. Ezt viszont csak akkor vegyük, ha biztosítjuk neki az állandó helyet. Nem szereti a huzatot, a fényváltozást. Nem baj, ha nem az ablakhoz kerül, csak az a fontos, hogy ne legyen a helyéről elmozdítva és akkor igen hálás lesz, mutatós leveleivel pedig örömet okozó lakásdísz.

Általában ismert a kukoricalevelű nevű cserepes virág. Ugyanott tartható, ahol a fikusz. Mindkettő elég magas,

tehát köréjük alacsonyabb növényeket is helyezhetünk, így alakul ki a növényssarok. Erre a legalkalmasabb a zebrafű.

Egyszobás lakásoknál nem igen tudunk több más virágot elhelyezni.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a szobát mindenkor igen frissé, üde hatásúvá teszi a vágott virág. Asztalunkra soha ne tegyünk cserepes virágot. Még akkor sem, ha cserepes nyíló virágot kapunk születés — vagy névnapra ajándékba. Az asztalra helyezett vágott virágnak az a rendeltetése, hogy a család tavasztól késő őszig élvezhesse a természet ajándékát. Nem mindegy viszont, hogy milyen vázában helyezzük el. Nagy csokor virágot széles, laposabb, tálszerű vázában. Egy szál virágot is elhelyezhetünk dekoratívan az arra alkalmas keskeny, hosszú, úgynevezett, egyszálás vázában. Igen szép üveg-, porcelán-, kerámiavázák kaphatók. Nagyon vigyázzunk a vásárlásnál, s kerdezzük meg az eladót, hogy a kiválasztott darab alkalmas-e virágvázáknak, mert van olyan kerámia is, amely önálló lakásdíszítő-elemnek készül, s nem alkalmas állandó virágtartóvá. A legbeváltabb az üveg, mert könnyen tisztítható és mindenféle virág szép benne.

S végül még egy virágtanács. Akik igazán szeretik a lakást, művirágot még akkor se használjon díszítésre, ha az élethűségben megközelíti a valót. Nem is szép, csak porfogó. Ne sajnáljuk a vágott virág gondozására fordított fáradságot, s cseréljük naponta az edényben a vizet. Megéri!

Kíváncsom asszonytársaimnak, hogy fáradságuk jutalmá, a családtagok elégedett mosolya, boldog pihenése legyen, hiszen a kellemes lakás nyugodt, pihent embereket biztosít a munkához.

Kíváncsom asszonytársaimnak, hogy fáradságuk jutalmá, a családtagok elégedett mosolya, boldog pihenése legyen, hiszen a kellemes lakás nyugodt, pihent embereket biztosít a munkához.

GYERMEKEKNEK

Kovács Peti volt a legalkalmasabb fiú az V. b. osztályban. Nem is voltak a gyerekek másképpen, mint Kiskovácsnak. Ez még talán nem is lett volna baj, de előfordult, hogy kis növése miatt még csúfolták is. Sokszor szaladt könny a szemébe, mert úgy érezte, hogy ő kisebb értékű gyerek, mint a többi társa.

Egy szép tavaszi napon történt. Utolsó előtti óra földrajz volt. A tanár Kiskovácsot felletette. Ötöst kapott. Utána felelt Lovász Béla, az osztály legjobb futballistája, akinek gyenge oldala volt a tanulás. Béla bizony most is rosszul felelt, egyest kapott. Béla a tekintélyen esett csorbát úgy akarta helyrebillenteni, hogy óra után hangosan odaszólt Kiskovácsnak:

— No, Kiskovács, most biztosan nőtél egy millimétert a boldogságtól, mi? Gyúnyosan nevetett a jó bemozdáson. Voltak olyan fiúk, akik vele nevettek. Kiskovács elpirult, szívébe fájdalom nyílt. Az úttörővezető, Kertész Imi hallotta a megjegyzést és oda-szólt Bélának:

— Te még nem tudod, hogy az igazi embert nem centivel mérik, hanem cselekedetei szerint!

Tanítás után csoportokba verődve indultak hazafelé a gyerekek. Egyszer csak éles, vijjogó szirénahang hasított a levegőbe. Tűzoltóautók kanyarodtak be az utcába és megálltak egy négyemeletes ház előtt, ahol már nagyon sok ember várakozott. A tetőszerkezet égett, a ház sarkánál rendőr vigyázott, hogy a járókelők ne menjenek a ház elé. A háztetőről súlyos bádoglemez csúngolt le, amely minden pillanatban lezuhanhatott volna. A tűzoltók nyomában nekiláttak a munkának. A tűzoltólétrát alvázát rögzítették és a létra az ég felé nyújtózott. Ebben a pillanatban fellépett a létrára egy alacsony tűzoltó és nyugodt, biztos léptekkel felfelé indult a szédítő magasságba. A derekán kötel volt. Minél feljebb jutott, annál nagyobb lett az izgalom a nézők körében. Csend volt... A gyerekek szíve a torkukban dobogott. Kiskovács szívére szorított kézzel nézte a tűzoltót. Szeme különös fényben ragyogott. A tűzoltó lefejtette derekáról a kötelet és a halálos csendben horkot kötött, rá akarta helyezni a szélben lengedező súlyos lemezt. Csak egyik kezével fogódzkodott a szédítő magasságban, a másik kezében kötel volt. Minden pillanatban az életével játszott.

Egy hirtelen szélhóllós belkapaszkodott a lemezbe és erősen meglendítette. A tűzoltó az arcát megsebezte.

— Borzasztó, megsebesült a tűzoltó! — tört ki egy fiú szájából. A tűzoltó elengedte mindkét kezével a létrát és egy bátor mozdulattal átharkolta a lemezt és ügyesen megerősítette. A padlás ablakából kihajló tűzoltók így már oda tudták húzni az ablakhoz a lemezt, hogy átkötözve szép lassan leengedjék a földre. A tűzoltó becsülettel teljesítette kötelességét és biztos léptekkel megindult lefelé. A nézők megkönnyebbülten felsóhajtottak. Kiskovács ragyogó szeméből kipotyantak a könnyek és amikor a kis termetű tűzoltó lelépett a létráról, odaszólt, átölelte és remegő hangon kiáltotta:

— Csak hogy itt vagy édes, jó apukám!

A tűzoltó szeme is különös fényben csillogott, mikor fiát átölelte. A fiúk szíve erősen összeszorult.

Másnap az iskolában Lovász Béla odament Kiskovácshoz, kezét nyújtott és jó hangosan, hogy mindenki hallja, így szólt:

— Ne haragudj rám Kiskovács. Most már én is tudom, hogy az igazi embert nem centivel mérik, hanem cselekedetei szerint. Többet senki sem csúfolta Peti kis növése miatt.

VILLÁNYI JÁNOSNE

POSTÁS DOLGOZÓ
Kiadja a Postások Szakszervezete
Felelős kiadó:
dr. Zsuffa Szabolcs
mb. főtájtár
Felelős szerkesztő:
Bérces György
Szerkesztőség: Budapest XIV.,
Cházár András u. 13. sz.
Telefon: 428-777
Megjelenik havonta
Szikra Lapnyomda

Keresztrejtvény

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13		14					15			
16		17		18				19		20	
21			22		23			24		25	
26				27		28			29	30	
		31			32		33			34	
35	36		37			38		39			40
41		42		43			44		45		
46			47		48			49		50	
51				52		53			54		55
56				57		58			59		60
		61			62		63			64	
65	66		67			68		69			70
71		72		73			74		75		76
77			78		79			80		81	
82				83		84			85		86

Vízszintes: 1. 100 évvel ezelőtt született Richard Strauss kiváló német zeneszerző. Három híres operája. 13. Indíték. 14. Hibás. 15. Vergilius műve. 16. Fonókélek. 18. Újdonságok. 20. Leánynev. 21. Ilyen betű is van. 23. Tenger. 25. Tez. 26. Gyarmati katon. 28. Öregszik. 30. Indulatsz. 31. Jármevek. 33. Hő-ség. 35. Mutatószó. 37. Bátor-ság. 39. Színész. 41. Amerikai Egyesült Államok. 42. G. vel a végén, hozomány. 45. Kutya (W=V). 46. Bulgáriai pénzgység. 48. Magyar-német származású költő. Különi elképzelése alapján készült Strauss híres Don Juan szimfonikus költeménye. 50. Ráver —, de nem egészen. 51. Válogatott, előkelő társaság (fr.). 53. Angol grófságból való. 55. Talál. 56. Figyelt. 58. Ilyen növény például a sóska, répa stb. 60. R. L. 61. Vonatkozó-név. 63. Kereség. 65. P. V. 67. Északi félsziget (névelő) 69. Nézem. 71. Sió betűi, keverve. 73. A csomag. 75. Bérlek (+). 77. Mezőgazdasági szerszámok. 79. Egyfajta úrlap. 81. Éveinek száma. 82. Hadsereg. 84. Nagybecsi — németül bizonyos esetekben. 86. GSR.

Függőleges: 2. Francia folyó. 3. Vers-féleség. 4. T. R. 5. Félig rohan (!). 6. A mező. 7. Vissza: halászati kellék. 8. Régi vármegye. 9. Folyadék. 10. Chaplin feleségének neve.

11. Megvéd. 12. Német határozatlan névmás (egy). 16. Richard Strauss híres szimfonikus költeménye. 17. Pihenés — latinul. 19. Kérdőnévmás. 22. Varázslatos tárgy. 24. Híres karmester. Sokszor tolmácsolta a zenekar élén Strauss műveit. 27. Kategorizál. 29. Adagol. 32. Ohajtók. 34. Váltót forgat. 36. Gyümölcs-szirup. 38. Vonat-utak. 40. Eleget. 42. Hal-fajta (névelő). 44. Két szó: indulat + tagadósó. 47. A régi könyvtár. 49. Megérkezik, ...jön. 52. Erkölcstan. 54. Fogyasztottál. 57. Elromlott, rossz-zsargon. 59. Görög betűk. 62. Továbbadom. 64. Sirj. 66. Enekegyüttes. 68. A sárp. 70. Távirás. 72. Betegség. 74. Sikket betűi, keverve. 76. Becézett fiú. 78. KDI. 80. VLI. 83. Juttat. 85. Izomkötőszalag.

Beküldendő a vízszintes 1., 48. és a függőleges 16., 24. Beküldési határidő: július 10.

A Postás Dolgozó májusi számának helyes megfejtése: Ez a nap a győzelem napja. Vihar. Találkozás az Elbán. Vorosilov. Berlin. Könyvjutalmat nyertek: Baranyai Istvánné, Teréz Távb. Üzem, Kajdy Lászlóné Bp. XIII., Kiskömb u. 31., Kiss János Gödöllő Erdő u. 33., Simon Jánosné Salgótarján Károlyakna, Szabó Gabriella Szombathely Megyei Hírlaposztály.

GYERMEKNEVELÉS

Csak egy pohárral?

Z. Laci I-II. osztályos korában közepes képességű, jó magatartású tanuló volt. A IV. osztályban már részt vett egy-két iskolai rendbontásban. Az ötödikes Laci lassan hanyatlani kezdett a tanulásban. Iskolai felszerelése hiányos, rendetlen volt. Az órákon unatkozott, nem figyelt, lecsúszott néha készített. Az iskolát is kezdte kerülni. Ha kérdezték, csak vállat vont, és általában zárkózott lett. Az órákban szünetekben banda szervezésével kísérletezett. Kitért belőle az erőszakosság a kisebbekkel szemben.

Az osztályfőnök elment otthonába, de zárt ajtókat talált. Irt a szülőknek, hívta őket, hogy közösen keressék meg a baj okát. Mindez hasztalan volt, a szülők nem jelentkeztek, a bajok pedig nőttek. Az osztályból töltőtollak tűntek el. Egy alkalommal eltűnt az úttörőpénztár 120 forintja is. A tetteit nem találták meg, de a gyanú Laci terelődött.

Ki vagy mi okozta, hogy Laci a züllés útjára tévedt? Szüleit dolgoz, igyekvő embernek ismerték. Az anyja gyárból dolgozott, az apa postakézbesítő volt. Vidéki rokonuk felköltözött a fővárosba, s közelükben kapott lakást. A rokon iszákos ember volt. Eljárta egymáshoz kártyázni. Inni s végül gyakori vendégei lettek az italboltoknak. Az apa már kézbesítés közben is bebetért egy pohár italra. Hideg időben melegítésre, meleg időben hűsítésre volt szüksége. Gyűrött, szennyes ruhában tá-

molygott haza, és ruhástul esett az ágyba.

Laci az iskolában összeszorított szájjal hallgatott, szegyelette apja iszákosságát és félt, hogy ezt megtudják. Eleinte megpróbált tanulni, de apja részeg horkolása és a borgőzös szoba levegője nem engedte. Ki a szabadba! Csavargott, hasonló pajtasokra akadt, akikkel együtt jól eltelt az idő.

Anyjának anyagi gondjai voltak. Láttá, amikor anyja az alkoholféltől fűzőtől kávéja zsebeiben kutatót pénz után. Laci is megpróbálta.

Szülei között egyre hangosabb veszekedések robbantak ki. Durva szavak, közönséges kifejezések váltották fel a régi harmonikus családi élet csendjét. Amikor apját elbocsátották, Laci élete súlyosabbá vált. Apja tettleg bántalmazta őket. A visszaforgott indulat, az elszennvedett sérelem Laci kitört az iskolában. Durva szavak kíséretében nekitámadt társainak. Fitymálva, gúnyosan beszélt azokról, akiket édesanyjuk vagy édesapjuk várt az iskola kapujában. Befelé pedig kérgesedő kis szívére hullottak a keserű könnyek, mert nem kívánt hazamenni. Zátanyra jutott a család élete. Laci egy időre intézetbe került. Az apa hatósági felelősségre vonása megtörtént.

Vajon eszébe jut-e az apának egy régi mondata, amikor először szólt vissza az ajtóból: „Mindjárt jövők, csak egy pohár bort iszunk”.

Dr. Csontos Lajosné

Reggel,
délután,
este

változatos, ötletes a nyári divat. A délelőtti ruhák közül az ingruha a legdivatosabb és egyben a legpraktikusabb a dolgozó nő számára.

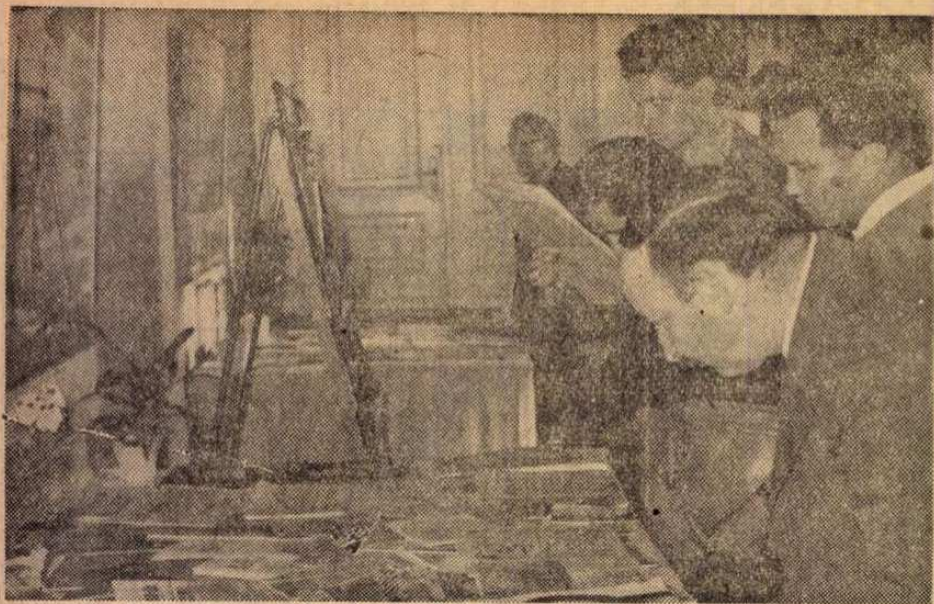

blúzt fehér vagy sötétkék aljával, pantallóval, esetleg kis, piros shorttal is viselni lehetne — a kockás aljhoz pedig piros, sötétkék, keskeny kapható batiztblúzokat ajánlunk. Az egybeszabott ruhának is van azonban előnye: kárikulában kellemes viselet, és a nem egészen kifogástalan alakot előnyösebbnek mutatja, mint az alj-blúz.

A délutáni ruhák idén főként princessz-szabással, kis-ké testtartatva készülnek. 2. rajzunk: féloldalas kombinálással és applikációval díszített, kínai, tisztaselyem-bu-rett ruha. Divatos és elegáns fehér-fekete színű, de érdekes a fehérbarna-krémszínű, vagy a narancssárga-fehér összeállítás is. A ruha hátul egyszínű, világos.

A komplot idén reggeltől-estig divatos. Legújabb változata: ujjatlan, princessz-vonalú ruha és kiskosztüm-kabát. Néha a két darab más-más színű, illetve mintájú: ha a ruha egyszínű, a kabátka mintás, vagy megfordítva. A nappali komplot anyaga lenshantung, az estieke tisztaselyem. 3. modellrajzunk fekete-fehér tisztaselyem-imprimé, a kabátot fekete selyem-díszítéssel.

Maglódi Magda

Szakszárdon május 31-én sajtókiállítást rendezett a Posta Központi Hírlap Iroda. A vendégek könyvbe 2400 látogató írta nevét, s többen a helyszínen fizettek elő különböző újságokra.

Az egyeztető bizottságok gyakorlatából

Kissé ellentmondásosan, de az egyeztető bizottságok gyakorlatával foglalkozva, először is a hiányzó gyakorlatról — a szakszervezeti bizottságok az egyeztető bizottsági eljárásban való részvételéről — kell megemlékeznünk.

Megállapítottuk: a szakszervezeti bizottságok nem kísérik kellő figyelemmel az egyeztető bizottságok működését, nem vizsgálják a hozott határozatokat, nem kezdeményeznek önállóan eljárást törvénysértő, de a dolgozó által nem kifogásolt munkautói intézkedések ellen, nem fellebbeznek meg olyan helytelen határozatokat, amelyekbe a dolgozó belenyugodott, s nem tiltakoznak olyan egyeztető bizottsági tag részvétele ellen, aki a vitában korábban úgyintézként vett részt.

Ezek a hiányosságok a szakszervezeti bizottságok részéről kétségtelenül fennállnak. A nagyobb aktivitás további biztosítása lehet a postai egyeztető bizottságok még jobb munkájának.

Igen fontos okirat a postások életében a szakszervezeti táblázat, ebben rögzítik azokat az adatokat, amelyekből a dolgozó különböző jogai erednek. Adatokat egyaránt felhasználják a nyugdíjjogosultság, illetőleg annak mértéke megállapításánál, ugyanígy a jubileumi jutalomra vonatkozó jogosultság elbírálásánál is.

ÚJ MŰSZAKI KÖNYVEK

Kenderessy Miklós: URH és mikrohullámú iránycsatlók. Új Technika.

A könyv első része az iránycsatlók szükségzerű kialakulásáról számol be. A második rész az iránycsatlók elméletéről, míg a harmadik rész a különböző iránycsatló típusok tárgyalásával foglalkozik. Végül az iránycsatlók alkalmazását tárgyalja. Ára fűzve kb. 15.50 Ft.

Langmuir, D. B. — Hersberger, W. D.: A jövő elektronikája.

A könyv alapvető fejezetei az anyagszerkezet, a kvantumelmélet alapján a paramágneses és a nukleáris rezonanciát, a ferromágnesességet, a kvantummechanikai erősítő mechanizmusát és fajtáit, a félvezetők elméletét és a szupravezetést ismeretlik. A könyv a továbbiakban az elektroncsövek néhány sajátos tulajdonságát és a nagyfrekvenciás energia különböző előállításai lehetőségeit tárgyalja. Ára kötve kb. 80,—Ft.

Schmidt—Kuzma: Termisztorok.

A könyv a termisztorok működésének fizikai alapjait, azok tulajdonságait, technológiáját, mérését és alkalmazását ismerteti. Ára fűzve kb. 26,—Ft.

A bejegyzések ennek ellenére nem abszolút hatályúak. Bejegyezhetnek a szakszervezeti táblázatba helytelen, téves adatokat is. A helytelen adatokból azután a dolgozót különféle joghátrányok érhetik. Van orvoslás ezekkel a téves bejegyzésekkel szemben?

Igen, van. Szabály ugyanis, hogy bizonyítás közokirattal szemben is lehetséges. Azonban a bizonyítéknak vagy a bizonyítandó eseménnyel egykorú eredeti okirattal kell lennie, vagy későbbi keletű, de az okirat kiállítására jogosult szerv hivatalos okirattal. Változatlanul érvényes az előbbiekkel szemben, hogy az úgynevezett munkatársi nyilatkozatok ilyen bizonyításra nem alkalmasak.

Említésre méltó határozatot hozott az egyeztető bizottság V. I. év végi jutalommal kapcsolatos panaszára.

A munkautói apparátus úgy ítélte meg, hogy V. I. nem jogosult 1963-ra év végi jutalomra, mert 1963. II. 12-től betegállományban volt.

Az egyeztető bizottság a munkában töltött időre esedékes és kifizetett 64 forintot felül, az év hátralevő idejére eső év végi jutalom kifizetésére is kötelezte az igazgatóságot, mert megállapította, hogy a dolgozó üzemi balesetből kifolyóan került betegállományba. Jogszabályi rendelkezés viszont, hogy a balesetvédelmi előírások betartása mellett bekövetkezett üzemi baleset miatt betegállományban töltött időt munkában töltött időnek kell tekinteni. Erre az időre tehát jár a dolgozónak az év végi jutalom.

J. L.

Tartalmatlan a munkaterv

— hasonló az eredmény is...

Nehéz feladat a szakszervezeti mozgalmi munka egy hálózatépítő üzeménél, ahol a dolgozók kis csoportokban egy adott területen szétszórva dolgoznak. A hálózatépítők igen sok, különböző foglalkozású emberrel találkoznak. Nem lehet tehát közömbös nevelésük mozgalmi szempontból sem.

Oláh József, a Miskolci Postaigazgatóság hálózatépítő üzemének szb-titkárával és Sasvári Józseffel, a megyebizottság termelési felelősséves beszállított és vitatkozunk a helyszínen, Miskolcon. Volt is miről, hiszen tavaly ez az üzem 98 százaléka teljesítette a tervét. Vajon a szakszervezeti bizottság milyen következtetést vont le a gyenge eredményekből? Sem a beszélgetésből, sem az szb munkatervéből nem tűnt ki, hogy a tavalyi nehézségeket hogyan akarják kiküszöbölni. A lehető legáltalánosabb munkatervet láttuk. Talán egy pont volt, amely megközelítően értékelhető: „A munkások kulturális színvonalának emelése érdekében, ott ahol az megvalósítható, kollektív színházlátogatást szervezni.” De nem neveztek meg az ezért felelős szb-tagot. Ugyanez áll a többi — általános — munkatervi pontra is.

Sajnos, szb-tagjaim zömére nem számíthatok, csak azokra, akik itt dolgoznak a központban. Belátom, hogy a munkaterv nem megfelelő, de erre Virágh Jánosné, a megyebizottság részéről kijelölt instruktorunk, egyszer sem hívta fel a figyelmet. Sőt arra sem, hogy a termelési tanácskozáson elhangzó bírálatokra, javaslatokra reagáljunk — mentegetőzik Oláh József szb-titkár.

Vajon el lehet-e fogadni az ilyen magyarázatot? Magától értetődő — s nem is új követelmény — hogyha a dolgozóktól elvárjuk, hogy tegyék meg észrevételeiket, javaslatukat a munka színvonalának javítása érdekében, akkor ők is elvárják tőlünk azt a mini-

ság V. I. év végi jutalommal kapcsolatos panaszára.

A munkautói apparátus úgy ítélte meg, hogy V. I. nem jogosult 1963-ra év végi jutalomra, mert 1963. II. 12-től betegállományban volt.

Az egyeztető bizottság a munkában töltött időre esedékes és kifizetett 64 forintot felül, az év hátralevő idejére eső év végi jutalom kifizetésére is kötelezte az igazgatóságot, mert megállapította, hogy a dolgozó üzemi balesetből kifolyóan került betegállományba. Jogszabályi rendelkezés viszont, hogy a balesetvédelmi előírások betartása mellett bekövetkezett üzemi baleset miatt betegállományban töltött időt munkában töltött időnek kell tekinteni. Erre az időre tehát jár a dolgozónak az év végi jutalom.

J. L.

mumot, hogy legalább választ kapjanak.

A hálózatépítő üzem összlétszáma 104. Hat munkacsoportban dolgoznak a hálózatépítők megyeszerte. Éves tervük csaknem 13 millió forint, tehát jelentős helyet foglal el a posta terveiben. Megérdemelnék a nagyobb gondoskodást. Váli László építésvezető elmondotta, hogy a jutalomosztásba, de még a bérrendezésbe sem vonják be. Ez is furcsa. Vajon milyen vélemény alapján osztják ki az ennélfelül a jutalmakat, ha nem kéri ki az építésvezető véleményét? Ebből arra következtettünk, hogy a szakszervezeti bizalmi véleményére se sokat adnak.

Csak néhányat említettünk meg a problémákból. De azok is elegendőek arra, hogy megoldásukkal a szakszervezeti bizottság munkáját tartalmasabbá, eredményesebbé tegyék.

Béres György

Jogi tanácsadás

Kártérítési nyilatkozatok

Gyakori eset, hogy a postás dolgozók kártérítési ügyekben nyilatkozatban vállalnak kártérítési kötelezettséget. Ez a mód helyes is általában. Előfordul azonban gyakran olyan eset is, hogy ez a kötelezettségvállalás nem felel meg a törvényes feltételeknek. Olyan kötelezettséget vállal a dolgozó, amelyet egyáltalán nem felel, vagy teljes összegű kártérítést vállal, korlátozott felelősség esetén.

Azok a nyilatkozatok, amelyek tehát nem felelnek meg a jogszabályi feltételeknek, semmiképp. Azonban az egyeztető bizottsági, vagy bírósági eljárásban a dolgozónak kell bizonyítania, hogy az elismert követelés nem áll fenn, illetőleg nem az elismert összegben áll fenn.

J. L.

POSTÁS REPÜLŐSÖK...

Eppen akkor érkeztek a Postás Repülőklub háromas-tárhégyi tanyájára, — amikor a szélirány megváltozása miatt áthelyezték a rajthelyet. Legálább ötven sportlót számoltunk össze a repülőtéren, de a fejük felett is úszik néhány vitorlázógép, amelyek között egy VÖCSÖK, s két GOBÉ típusra ismerünk, a többi magasabban kering.

Kissé távolabb — mint megtudjuk — Ország György ejtőernyős oktató, a Krisztina Távbeszélő Üzem karbantató műszeresze hajtogatja a repülőket ejtőernyőit.

Kora tavasszal kezdtük meg a gyakorlórepüléseket — tájékoztat Hóllói Gábor klubtitkár. — Folyamatosan kiegészítjük ötven fiatal végzi az oktatóval történő repüléseket, közülük kb. harmincan már egyedül is repülnek.

Csopán János repülőoktató, a Posta Központi Javítóüzeme fiatal technikus, elmondja, hogy reggel 7-kor volt ma sorakozó foglalkozás előtti eligazításra, ott mindenki megkapta beosztását, megtörtént a szolgálatkijelölés, valamint a rajthelyet jelző vörös négy-szög, s a leszállójelet mutató T-alakú ponyva elhelyezése.

Ebben a pillanatban éles döbbenést követő sietésre figyelünk fel.

Jelzőrakétát lőttek fel — mondja a klubtitkár. — Nagyon sok kellemetlenségünk van a kirándulók miatt, valósággal el kell ijesztenünk őket, mert sokan átjáróháznak tekintik a repülőteret.

Közben egyik felszállás a másikat éri ezen a szép nap-sütésen napon, s amikor a karsú gépek az iskolakörök leszállás előtti, utolsó 90 fokos fordulójaiba jutnak, a tűző nap-sugarak megcsillannak a széles szárnyfelületeken.

Durucz Jenő kiképzésvezető-től megtudjuk, hogy az új kiképzési rendszer alapján mintegy 70 felszállás után végzik önálló repüléseiket a növendékek. Arra is ügyelnek, hogy a növendékek mindig ugyanazzal a géppel szálljanak fel. Ennek az az előnye a régi kiképzéssel szemben, hogy megszünt a géppel — tehát amelynek már megismerték a csínját-bínját, műszerfalát, kilátási viszonyait, kormánymozdulatait — végezhetik el első egyedül

Rovatvezető:
NAMÉNYI JÓZSEF

repüléseiket a fiatalok. Így magabiztosabbá válnak a repülőgép vezetésében.

Beszélggettünk Horváth Győző növendékkel is, aki a Pusztás Tivadar Távközlési Technikum harmadéves diákja. Eddig ötven alkalommal repült oktató kíséretében, s rövidesen már az önálló repülésre készülődhet.

Balogh Béla növendéktől érdeklődtünk: hogyan került a repülőklubba, a meglepő válasz: tizenöt évesen néztem meg annak idején a „Kétszer kettő néha 5” c. filmet, s ennek köszönhető, hogy megszerettem a sportot... Bizony nem ártana több jó repülőfilmben bemutatásával megismertetni a vitorlázó és motoros repülést a fiatalokkal.

Még javában tart az üzemnap, dolgoznak a csőrlőagregátorok, keringenek a karsú vitorlázógépek a légtérben, amikor búcsút veszünk a postás fiataloktól, akik jó elméleti felkészültséget most a gyakorló repülésekben elért eredményeikkel is be akarják bizonyítani.

Rajtuk múlik, hogy ez sikerüljön is!

—hs—

A GYEPLABDÁSOK

Felkerestük Kner Jánost, a postás és a válogatott csapat edzőjét, hogy elbeszéljessünk vele a csapat életéről, teljesítményeiről.

Most a bajnoki mérkőzések folytatódnak. Az első forduló után a harmadik helyen állunk. A négyes döntő körmérkőzéseire ősszel kerül sor — hallottuk az edzőtől.

Szerintünk, ha a postás gyeplabdások csupán annyit teljesítenének a jövőben is, mint eddig, akkor a bajnokság döntőjébe is beleszólhatnak. Jóllehet, a fő cél, a négy közé jutás, de nem teljesen érdektelen, hogy milyen végleges helyezést érnek el. A jobb szereplésnek a válogatott mérkőzésekre kell vezetnie — nyugodtan állíthatjuk — gólképes. Az edzővel közös a véleményünk, hogy a közvetlen védelemnek kell jobban kialakulnia, mert ha az ellenfél csatárai jól szervezett támadást vezetnek, a

jelenlegi védelmet könnyen sakk-matt helyzet elé állíthatják. Bizony, rendkívül bosszantó, ha a csatárok jó és eredményes támadásszövetsége ellenére, a védelem pontokat vesztenők.

Az első fordulóban jelentkező hibák megszűntek, ugyanis a késői olvadás után hosszú ideig igen mély volt a pálya talaja, a tornatermet pedig újjáépítés miatt nem hasznáhattuk. A tornatermi edzés nagyon hiányzott, főleg ifjú játékosainknál. Az őszi mérkőzésekre feltétlenül felérősödjék a csapat. Ez szükséges is, egyrészt a bajnokság hajrája, másrészt a válogatott mérkőzések miatt — hallottuk végezetül a csapat edzőjétől.

S azt is megtudtuk, hogy a válogatottba a postás csapat tagjai közül minden bizonnyal bekerül Farkas Egon, Hegedűs Lajos és Szántó Lajos is.

A példakép követője...

Benkő Lajos vékony, barna hajú fiú. Arcára ráeszeül a bőr, verseny közben keskeny csíkká préseli száját. De ezen semmi csodálni való nincs.

És Lajos mindig ilyen is volt — mondja róla Borbély Tibor, a kerékpárosok edzője.

Amikor hat évvel ezelőtt lejött hozzánk azzal, hogy kerékpározni akar, hosszú ideig gondolkodtam, felvegyem-e? Lesz-e a vékony fiúból igazi, jó versenyző, igazi pályaművész?

S alig egy év múlva kiderült, jól járt az edző és az egyesület Benkő Lajossal.

A Millenáris betonteknőjében élete első ifjúsági bajnokságán rögtön megszerezte a bajnoki címet. Egy év múlva, a felnőttek magyar bajnokságán — mint ifi — a második. S ha egy versenyző sportpályafutása megkezdődik, a sikerek egymást követik. Csak hogy mindig eredményesebben és kitartóbban kell edzeni.

Benkő Lajos ezt tette, és teszi ma is. Az eredmény: felnőtt válogatottság, felnőtt magyar bajnokság, és tucatnyi kisebb versenyen is az első helyen végez.

Civilben szintén a postánál dolgozik, — műszaki rajzoló.

Nemrégiben az Építők SE Bokányi Dezső nemzetközi országúti emlékversenyén indult. Az útvonal Budapest—Baja—Pécs és Pécs—Baja—Budapest. Indultak a versenyben a kerékpáros bekeveresnyről hazatért országútiak is, valamint a csehszlovák és osztrák versenyzők. Az erős mezőnyben nemcsak megálta a helyét, hanem a győ-

zelmet is megszerezte. Az általa elnyert hatalmas serleg egy évig a Postás SE üveg-szekrényét díszíti.

Hogyan lehet a betonteknőn összeegyeztetni az országúti és a brnoi pályán. Jan Smolik megnyerte az amatőrök legnagyobb világversenyt.

Kitűnően — felelte. — Az országúti állóképességre lehet szert az ember, a pályán a

gyorsaságát fokozhatja. Jan Smolik is, — akit példaképnek tekintek — elsősorban országúti versenyző, a bekevereseny előtti órákat pörgött összeegyeztetni az országúti és a brnoi pályán. Jan Smolik megnyerte az amatőrök legnagyobb világversenyt.

S Benkő Lajos egyre inkább választott példaképéhez akar hasonlítani.